

မောင်သာချို

အနာဂတ်ဝါကျများ

ဒုတိယအကြိမ်

မေတ္တာသင်္ချာ

အနာဂတ်ဝိကျမ္ပဝေဒနာ

မြန်မာတွေဟာ ဘာဆိုသော ပုံရိပ်အတွက်
ကျွန်တော်တို့အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိသည်။

- တစ်ယောက်ချင်း၏ လုပ်ရပ် -
- တစ်ယောက်ချင်း၏ စိတ်ဓာတ် -
- တစ်ယောက်ချင်း၏ ကိုယ်ကျင့်တရား -
- တစ်ယောက်ချင်း၏ ဉာဏ်ပညာ -

သမိုင်းအဆက်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းရမည့်
နာမည် အဆိုးအကောင်းများ

MTC0009
2,000.00 KS

အနာဂတ်ဝါကျများ မောင်သာချို

အပြင်အဆင်-အပ်အက်စ်အို၊ စာမျက်နှာ ၁၇၉ မျက်နှာ၊ ၁၃ စင်တီ x ၂၀.၅ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၆၊ ဒီဇင်ဘာလ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းစျေး ၂၀၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

အနာဂတ်ဝါကျများ
မောင်သာချို

ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၆

mgyc.com

mgyc.com

မာတိကာ

- မောင်သာချိုအတ္ထုပ္ပတ္တိ	က
- ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေစဉ်က စာရေးသူ၏စကား	င
၁။ မိန်းမတွေ အမဲလိုက်တဲ့ခေတ်	၁
၂။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ မျက်ရည်မခြောက်သေးဘူး	၇
၃။ နောက်ကျောလုံတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း	၁၇
၄။ လူအဆက်ဆက် သမိုင်းအဆက်ဆက် တည်ဆောက်ရတဲ့ပုံရိပ်	၂၅
၅။ စိုက်ပျိုးသူ အမည်မသိ စိုက်ပျိုးချိန် အမှတ်အသားမရှိ	၃၃
၆။ အနာဂတ်ဝါကျများ	၃၉
၇။ ဤကမ္ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသည်	၄၅
၈။ ပြန်လျော်ပေးလို့ ဆိုသူတို့ရဲ့ ကမ္ဘာ	၅၃
၉။ ကမ္ဘာကြီးကို လွင့်မပစ်လိုက်ပါနဲ့	၅၉
၁၀။ ဒေဝတာတို့ ဥယျာဉ်က အဆင်သင့် မျက်ရည်စက်လက်ကလည်း အဆင်သင့်	၆၇
၁၁။ အလုပ်က လိုက်ရှာနေသည့်လူများ	၇၅
၁၂။ အနုနဲ့ပေါင်းထားတဲ့ ပညာ	၈၁

၁၃။	ဘယ်စာကို ဘယ်မှာသင်မတုံး	၈၇
၁၄။	ဒူးရင်းသီးကြီးတွေ ပြုတ်ကျလာပြီလား	၉၃
၁၅။	အီး-ကျူ	၉၉
၁၆။	ဝါးဘလောက်သောက်မြစ် သေဆုံးခြင်း	၁၀၅
၁၇။	အရောင်းအဝယ်မဖြစ်သူတို့၏ ဧရာမအမြတ်ကြီးများ	၁၁၁
၁၈။	မင်နီနဲ့ အတားခံထားရတဲ့လူ	၁၁၇
၁၉။	ဆရာမောင်ထင်၏ ထားဝယ်လုံချည်နှင့် လောကကို လက်ပိုက်ကြည့်နေသည့် မျက်လုံးများ	၁၂၃
၂၀။	လဲနေတဲ့သစ်ပင်	၁၂၉
၂၁။	နေ့စဉ်ဘဝထဲက နောက်ထပ်ထဘီအသစ်များ	၁၃၅
၂၂။	မိတ်ဆွေရောင်းရင်းတွေလား ခင်းထားတဲ့ဆိုင်တွေလား	၁၄၁
၂၃။	သည်လက်မျိုးကို ဘုရားသခင်ပေးပါစ	၁၄၇
၂၄။	'လုံးဝ' လုံးဝ မပါကြေး	၁၅၃
၂၅။	နေ့စကြဝဠာတစ်ခုလုံးက ဝိုင်းဝန်းငေးမောကြစေ	၁၅၉
၂၆။	ကိုသိန်းတန် ကျောခိုင်းစွန့်ခွာခဲ့ရာ မြို့ကလေးသို့	၁၆၅
၂၇။	မာသာထရီဆာရဲ့ ကရုဏာလမ်းများပေါ်မှာ	၁၇၃

မောင်သာချို (၁၉၅၈-)

၁၉၅၈ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၁ ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့
 ၌ အဖ ကုန်သည် ဦးဝင်းသိန်း + အမိ ဒေါ်တင်တို့မှ မွေးဖွားသည်။
 အမည်ရင်း ညွန့်သောင်း။ မွေးချင်းသုံးယောက်အနက် အကြီးဆုံးဖြစ်သည်။
 ငယ်စဉ်က ကွမ်းခြံကုန်းမြို့၊ သုံးခွရွာ မူလတန်းကျောင်းတွင် သူငယ်တန်း
 မှ စတုတ္ထတန်းအထိလည်းကောင်း၊ အ.ထ.က(၁) ကွမ်းခြံကုန်းတွင် ပဉ္စမ
 တန်းမှ ဆဋ္ဌမတန်းအထိလည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်မြို့ အ.လ.က(၁) မြောက်
 ဥက္ကလာပတွင် သတ္တမတန်းမှ အဋ္ဌမတန်းအထိလည်းကောင်း၊ အ.ထ.က
 (၁) မြောက်ဥက္ကလာပတွင် နဝမတန်းမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအထိလည်း
 ကောင်း ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ ၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်ဒေသကောလိပ်
 နှင့် ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံတက္ကသိုလ်၌ မြန်မာစာ အဓိကဘာသာဖြင့် ဆက်လက်
 ပညာသင်ကြား၍ B.A (မြန်မာစာ) ဘွဲ့ရရှိသည်။ ရန်ကုန်ဝိဇ္ဇာသိပ္ပံ
 တက္ကသိုလ်တွင် မြန်မာစာဌာန နည်းပြဆရာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း
 လုပ်သားများကောလိပ်၊ နိုင်ငံခြားဘာသာတက္ကသိုလ်၊ မိတ္ထီလာတက္ကသိုလ်၊
 ဟင်္သာတတက္ကသိုလ်များတွင်လည်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ
 ပညာရေးတက္ကသိုလ်တွင် ကထိကအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။

မောင်သာချိုသည် ၁၉၇၄ ခုနှစ်၊ ၉ တန်းကျောင်းသားဘဝမှာပင် သောင်းပြောင်းထွေလာမဂ္ဂဇင်းတွင် 'ခေတ်သစ်မေတ္တာ' ကဗျာဖြင့် စာပေလောကသို့ စတင်ရောက်ရှိလာပြီး ၁၉၇၇-၇၈ ခုနှစ်မှစ၍ ငွေတာရီ၊ ရှုမဝ၊ မိုးဝေမဂ္ဂဇင်းများတွင် ဆောင်းပါး၊ အက်ဆေး၊ ဝတ္ထုတို(ချစ်ကိုယ်တွေ့)၊ ကဗျာများ ဆက်လက်ရေးသားသည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် 'အိပ်မက်ဖူး' မဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက် ယမုံ၊ နေစိမ့်၊ ခင်လွန်းတို့နှင့်အတူ ရသစုံမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် ထုတ်ဝေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ နောက် အယ်ဒီတာဝင်း ငြိမ်း၏ ရုပ်ရှင်အမြဲတေမဂ္ဂဇင်းတွင် 'ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း' ကလောင်ခွဲဖြင့် ဟာသနှင့် သရော်စာဆောင်းပါးများ စတင်ရေးသားသည်။ မင်္ဂလာမဂ္ဂဇင်း၊ မဟေသီမဂ္ဂဇင်း၊ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်းများတွင်လည်း ဆက်လက်ရေးသားခဲ့သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်တွင် 'သမီးဖတ်ဖို့' ဆောင်းပါးများဖြင့် ဖြူးမိတ်ဆွေများ စာပေဆုကိုလည်းကောင်း၊ ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် 'ဖျတ်ခနဲတွေ့ရသည့် ကျွန်တော်တို့ရှေ့က ကြယ်တာရာများ' ဆောင်းပါးဖြင့် မန္တလေးစာဖတ်သူအကြိုက် စာပေဆုကိုလည်းကောင်း၊ ၂၀၀၀ ခုနှစ်တွင် 'သမီးဖတ်ဖို့ ဆောင်းပါးများ' စာအုပ်ဖြင့် တောင်ငူမော်ကွန်းသစ်စာပေဆုကိုလည်းကောင်း၊ ၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် 'လင်္ကာရလမ်း' စာအုပ်ဖြင့် ထန်းရိပ်ညိုစာပေဆုကိုလည်းကောင်း၊ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် 'သမီးဖတ်ဖို့ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်' စာအုပ်ဖြင့် ထွန်းဖောင်ဒေးရှင်းစာပေဆုကိုလည်းကောင်း အသီးသီးချီးမြှင့်ခံရသည်။ ယခုအခါ မန္တလေး FM မှ သမီးဖတ်ဖို့ ဆောင်းပါးများနှင့် ချယ်ရီ FM ရှိ 'ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း' ၏ သရော်စာများကို အသံလွှင့်ခဲ့သည်။

ထုတ်ဝေပြီးသောစာအုပ်များမှာ 'သမီးဖတ်ဖို့၊ ပင်လယ်ဝသို့ လှေကလေးနဲ့ထွက်ခဲ့၊ အိပ်မက်များ အနားမလာရ၊ လင်္ကာရလမ်း၊ နှလုံးသားရှုမျှော်ခင်းများ၊ ပိုးပင်လယ်ပေါ် ကတ္တီပါရွက်လွင့်၊ ဖျတ်ခနဲတွေ့ရသော ကျွန်တော်တို့ရှေ့က ကြယ်တာရာများ၊ စိမ်းလန်းသောမိသားစု၊ ကျေးဂျူးကမ္ဘာဆိုင်၊ ဥတ္တရလမင်းနှင့် မြောက်ဘက်တောင်ကုန်းပေါ်က မှော်ရုံလမ်းများ' အစရှိသော စာအုပ်များနှင့် ဂျက်ကွမ်းခြံကုန်း ကလောင်ခွဲဖြင့် 'သပွတ်အူကျေးရွာမှ မမြင်ရသော ကံတရားများ၊ တို့တော့မယ်တဲ့ ဆိတ်တော့မယ်၊ ဂျာနယ်ထဲက ဂျက်၊ ရယ်လို့သာ မောကြပေတော့၊ လွမ်းလို့ရယ်တဲ့ မကုန်နိုင်တယ်၊ တုတ်ထိုး

အိုးပေါက်၊ ဆင်တောင်မှာ ခလောက်ကိုဆွဲပါလို့၊ မပြောကောင်း၊ မဆိုကောင်း၊ လူကြားလို့မကောင်းဘူး၊ ဂျက် ၅၀ စာအုပ်' များ ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

မောင်သာချိုသည် မဂ္ဂဇင်းများအပြင် ဂျာနယ်များ (7 Day ဂျာနယ်၊ ပေါ်ပြူလာဂျာနယ်၊ True ဂျာနယ်၊ Modern Time ဂျာနယ်များ)တွင်လည်း လူမှုရေးဆိုင်ရာ၊ ရုပ်ပုံလွှာများဆိုင်ရာ၊ စာပေအနုပညာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများနှင့်အတူ ကဗျာ၊ အက်ဆေး၊ ဝတ္ထုတိုများလည်း ရေးသားလျက်ရှိပြီး ဇနီး ဒေါ်ခင်သက်ဆွေ၊ သမီး မေတာရာဖူး၊ သား ခွန်တေဇတို့နှင့်အတူ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ (၈) ရပ်ကွက်၊ ဥက္ကာ ၆ လမ်း၊ အမှတ် ၁၇၃ နေအိမ်တွင် နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေစဉ်က စာရေးသူ၏စကား

လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု၊ တိုင်းပြည်တစ်ပြည် ကောင်းမြတ်ချွန်မွန်ကာ နေသာထိုင်သာရှိဖို့အတွက် လူတစ်ယောက်ချင်း၏ သဘောထား၊ စိတ်အဆင့်အတန်းနှင့် ဉာဏ်ပညာတို့အပေါ်၌ အခြေခံသည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။ သည်ယုံကြည်မှုအတိုင်း စေတနာကို ရှေ့ဆောင်လျက် 7 Day News ဂျာနယ်မှာ ဆောင်းပါးပုဒ်ရေတော်တော်များများကို ကျွန်တော် ရေးဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အခု သည်ဆောင်းပါးအများစုကိုအခြေခံကာ ပိတောက်ပွင့်သစ်မဂ္ဂဇင်းက ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို ထပ်စွက်လျက် စာအုပ်အဖြစ် စီစဉ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဤစာအုပ်နှင့်ပတ်သက်၍ 7 Day News ဂျာနယ် ဝိုင်းတော်သားများ၊ ပိတောက်ပွင့်သစ်မဂ္ဂဇင်း၊ စာအုပ်ဖြစ်အောင် စီစဉ်သူ စာရေးဆရာ ကိုလေးကိုတင်နှင့် လေးဝတီစာအုပ်တိုက်ကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ဖော်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်တော့်စာဖတ်ပရိသတ်များ၏ ကျေးဇူးတရားကိုလည်း ရင်ထဲမှာ အမြဲထားဝရ အသိအမှတ်ပြု တန်ဖိုးထားလျက်ရှိပါသည်။

မောင်သာချို
(၁၆၊ နိုဝင်ဘာ၊ ၂၀၁၀)
ရန်ကုန်မြို့။

မိန်းမတွေ အပဲလိုက်တဲ့ခေတ်

mgyc.com

mgyc.com

မိန်းမတွေ အမဲလိုက်တဲ့ခေတ်

(တစ်)

လပွဲတ္တာမြို့နယ်မှာ ကျူရှင်ဆရာတစ်ယောက် ရှိပါသည်။ သူက စက်မှု တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဟောင်းတစ်ယောက်။ သို့သော် B.E ဘွဲ့ကို သူ မရ။ နှစ်တော်တော်ကြီးခါမှ ကျောင်းနှင့်ဝေးသွားခဲ့ရပြီး နောက်တော့မှ စာပေးစာယူဖြင့် သိပ္ပံဘွဲ့ကို ရပါသည်။ သည်တော့ သူ့အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းက အင်္ဂလိပ်စာ၊ သင်္ချာဆရာ။ ပြီးတော့ စိတ်ပါလျှင် စာရေး။ ဘာသာ ပြန်။

တစ်ခါမှာတော့ ချမ်းသာပြည့်စုံတဲ့ မိသားစုထဲက သမီးကလေးတစ် ယောက်ကို သူ စာသင်ပေးရသည်။ အင်္ဂလိပ်စာသင်ရင်းက Widow ဟူ သည့်စကားလုံး ပါဝင်လာရာ သူက 'မုဆိုးမ' ဟူသည့်အနက်ကိုပေးပြီး ကလေး၏မျက်လုံးကို အကဲခတ်လိုက်ရာ သံသယနည်းနည်းဖြစ်မိသော ကြောင့် သမီး 'မုဆိုးမ' ကိုသိတယ်နော်ဟု မေးလိုက်သည်။ ဆယ်တန်း ကျောင်းသူမက သိပါတယ်ဆရာဟုဆိုသော်လည်း သူ မယုံသဖြင့် ကဲ... ပြောပါဦး 'မုဆိုးမ' ဆိုတာ ဘာလဲဟု မေးခွန်းထုတ်လိုက်ပါသည်။ ကလေးမ ဖြေသည်ကလည်း သူမ ယုံကြည်မိတာကို ထောက်ခံသည့်အဖြေပဲ ဖြစ်

ပါ သည်။

မိန်းမတွေ အမဲလိုက်တာပေါ့ဆရာ ဟူ၏။

သူသာမက လပွတ္တာရောက်ဧည့်သည် ကျွန်တော်ပါ 'ဟာ' ဟူ၍ အာမေဇိုတ်ပြုခဲ့မိသည်မှာ အမှန်ပဲဖြစ်ပါသည်။ မုဆိုးဆိုတာက အမဲလိုက် သည့်ယောက်ျား။ သည်တော့ မုဆိုးမဆိုသည်က အမဲလိုက်သည့်မိန်းမ။ ကလေးမ၏အတွေး။ မုဆိုးမဟူသည် လင်ယောက်ျား သေဆုံးသွားသည့် မိန်းမဟူ၍မသိရှာသော ဒီသမီးငယ်ကို ကျွန်တော် အပြစ်မတင်ပါ။ အထင် လည်း မသေးပါ။ လူ့အဖွဲ့အစည်းနှင့် ထိတွေ့ဆက်စပ်နေအောင် မထား သော သူမိ သူဖကိုသာ ကျွန်တော် အပြစ်ဆိုချင်၊ အထင်သေးချင်ပါသည်။ ဘာကြောင့် ကလေးကို လှောင်ပိတ်ထားချင်ရပါသနည်း။

(၄၆)

ကျွန်တော့်ကိုယ်တွေ ကြုံရာဆုံရာကလေးများကို အနည်းအကျဉ်း တင်ပြလိုပါသည်။

တစ်ခါက သဒ္ဒါသင်ခန်းစာတစ်နေရာတွင် 'ကြက်ဆင်' ဟူသော စကားလုံး ပါဝင်လာပါသည်။ သမီးငယ်တစ်ယောက်က ကြက်ဆင်ဆိုတာ ဘာကောင်လဲဟု မေးစဉ်က ကျွန်တော်က သိပ်မတုန်လှုပ်။ သုံးလေးနေရာ သုံးလေးယောက်က မေးလာတော့ ကျွန်တော် တကယ့်ကို တုန်လှုပ်သွားပါ သည်။ ကြက်ဆင်ဆိုတာ ဒီကနေ့ ကလေးတွေ မမြင်ဖူးလောက်အောင် ရှားပါးလွန်းလှသည့် သတ္တဝါတော့ မဟုတ်သေးဟု ကျွန်တော် ထင်ပါ သည်။

နောက်တစ်ခါ ထပ်ကြုံရပြန်သည်က 'ဘုန်းကြီးပျံ'။ ကျေးလက် နောက်ခံ စကားပြေတစ်ပုဒ်ထဲက စကားလုံး။ ကလေးတချို့ နားလည်ထား သည်က ငှက်ပျံ၊ ဝက်ပျံ၊ ကျားပျံ၊ ဆင်ပျံတို့ကဲ့သို့ တန်ခိုးစွမ်းအားတစ်ခုခု ဖြင့် ကောင်းကင်မှာ ပျံသန်းနေသော ဘုန်းကြီးဟု နားလည်နေခြင်းဖြစ်ပါ သည်။ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး၏ အန္တိမဈာပနဆိုသည်ကို သူတို့မသိ။

ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းဇာတ်ကို သင်ကြားနေစဉ် ဆင်တွေက စကားပြောတတ် သလား ဆရာဟူသည့်မေးခွန်းကို မေးခဲ့သည့် သမီးကလေးတစ်ယောက်ကို

အခုထိ မမေ့နိုင်သေးပါ။

(သုံး)

ဟိုတလောဆီက သတင်းတစ်ပုဒ်ထဲမှာ ကမ္ဘာကျော် ကွန်ပျူတာကုမ္ပဏီတစ်ခုဖြစ်သော ဂူဂဲလ် (Google) ကုမ္ပဏီ၏ C.E.O (အမှုဆောင်အရာရှိချုပ်) အဲရစ်ရှာဗင်က အမေရိကန်နိုင်ငံ ပင်ဆယ်ဗေးနီးယားတက္ကသိုလ်ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားတစ်ခုတွင် ကျောင်းသားပေါင်း ၆,၀၀၀ ကို မိန့်ခွန်းပြောရာ၌ သင့်ကွန်ပျူတာကို ပိတ်လိုက်ပါ။ ခြပ်မဲ့ဝတ္ထုထဲကနေ ထွက်ခဲ့ပါ။ လူတွေနဲ့ ထိတွေ့ပါ စသော စကားများပါဝင်ရာ ကျွန်တော် ရင်ထဲကနေ လေးနက်စွာ ထောက်ခံမိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့၏ မိဘတချို့က သားသမီးတွေကို အစားကောင်းကောင်းကျွေး၊ အဝတ်ကောင်းကောင်းပေး၊ လောကကြီးကို ရုပ်မြင်သံကြားနဲ့ ကွန်ပျူတာထဲကနေ ထိုင်ကြည့်နေရုံနှင့် လုံလောက်ပြီဟု ထင်နေကြခြင်းသည် တကယ့်မဟာအမှားပင်ဖြစ်ပါသည်။

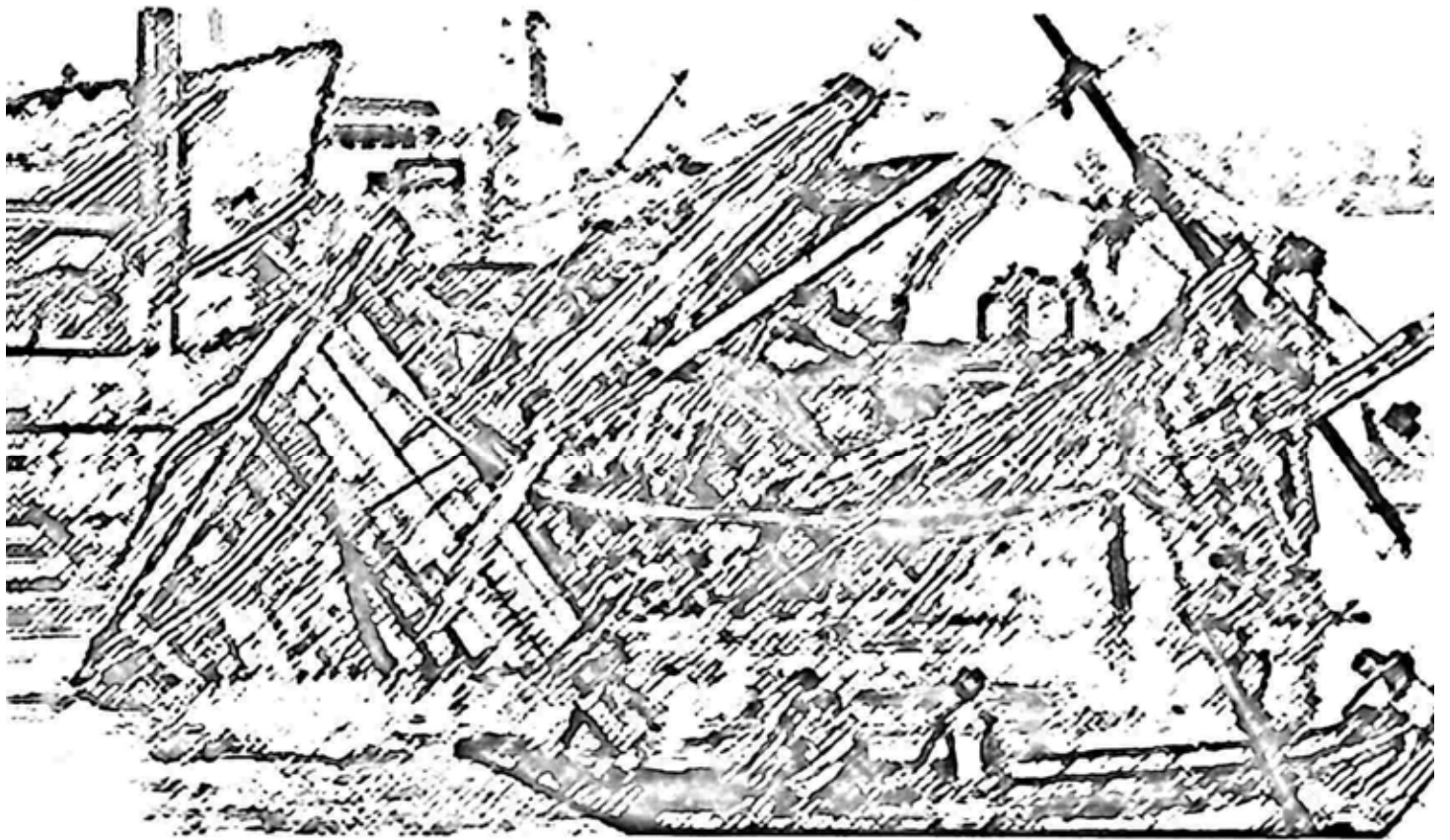
အကောင်းဆုံး စာသင်ကျောင်းဆိုသည်မှာ လူ့အဖွဲ့အစည်းပင်ဖြစ်ပြီး လူတွေနှင့် ထိတွေ့ခြင်းဖြင့် လောက၏ ကြွယ်ဝလှသော မာယာနှင့် ပရိယာယ်များကိုပါ ထိတွေ့ဆက်စပ်ကာ အရာရာကို သင်ယူနိုင်ပါလိမ့်မည်။ နေ့စဉ် လူမှုဘဝနှင့် နည်းနည်းကလေး ထိစပ်လိုက်ရုံနှင့် ကြက်ဆင်ဆိုတာက ဘယ်လိုသတ္တဝါ၊ ဘုန်းကြီးပျံဆိုတာက ဘယ်လိုအခမ်းအနား၊ မုဆိုးမဆိုတာက ဘယ်လိုအမျိုးသမီးဆိုတာကို အလွယ်တကူသိရှိနိုင်သည်ကို လူတိုင်း နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ပါသည်။ ဘာဖြစ်လို့ မိဘတချို့က ဒါကို သတိလက်လွတ် ပစ်ထားခဲ့ကြတာလေလဲ။ ကိုယ့်သားသမီးလောကကို အိုးတိုးအတုဖြစ်နေအောင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က ဖန်တီးနေမိတယ်ဆိုတာကိုရော သတိချပ်မိပါစ။

မိန်းမတွေ အမဲလိုက်သောခေတ်သို့ မရောက်ဖို့က မိဘတိုင်း သတိထားအပ်သည့်ကိစ္စပဲဖြစ်ပါသည်။ ။

ပေါ်ပြူလာ၊ ၇-၇-၂၀၀၉

mgyoe.com

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ မျက်ရည်မခြောက်သေးဘူး

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ မျက်ရည်မခြောက်သေးဘူး

(တစ်)

လွန်ခဲ့သည့် နွေရက်များအတွင်းက ရန်ကုန်မြို့ ဆူးလေဘုရားလမ်းမ တစ်နေရာတွင် လူရွယ်တစ်ယောက်နှင့် ကျွန်တော် အမှတ်မထင်ဆုံပါသည်။ သူဟာ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ရ၊ ပုသိမ်တက္ကသိုလ်က။ အခုလည်း ပုသိမ်တက္ကသိုလ် ဝင်းအတွင်းမှာပဲ နေထိုင်လျက်ရှိသူ။ ထို့ကြောင့် တက္ကသိုလ်ပညာရေး ခရီး တစ်ကွေ့မှာ သူက ကျွန်တော့်တပည့် ဖြစ်ဖူးပါသည်။ ပြီးတော့ သူက ကဗျာဆရာ။ မထင်ရှားလှသော်လည်း မဂ္ဂဇင်းစာမျက်နှာတွေပေါ်မှာ သူ နေရာကလေးတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ အခု သူ့ကိုတွေ့လိုက်တော့ သူက NGO တစ်ခု၏ ဝန်ထမ်းအဖြစ် အစည်းအဝေးတက်ရန် ရန်ကုန်သို့ ရောက်လာ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နာဂစ် (Nargic) မှန်တိုင်းအပြီး ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန် လည်တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများအတွက် အချက်အလက် (Data) တွေ က သူ့အိတ်အနက်ကြီးထဲမှာ အပြည့်။

ကျွန်တော်က သူတို့အဖွဲ့ ကွင်းဆင်းကြရာ လပွတ္တာ၊ ဘိုကလေး၊ ဖျာပုံတစ်ဝိုက်က ဒေသခံလူတွေ၏ ခံစားချက်တွေ၊ နေ့စဉ် အသက်ရှင်မှု ဘဝတွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး အရုပ်နှင့်အသံ မှတ်တမ်းတင် သိမ်းဆည်း

ထားဖို့ သူ့ကို သတိပေးမိသည်။ သူက...

“လူအများစုက ပြန်မပြောချင်ကြဘူးဆရာ။ ဒါတွေ ဘာလို့ လာလာ မေးနေကြတာလဲတဲ့”

ဟုတ်ပါသည်။ သိန်းဂဏန်းရှိသည့် အသက်တွေ၊ ဘဝတွေကို အရက်စက်ဆုံး၊ အခါးသီးဆုံး၊ အပြင်းထန်ဆုံး နေ့ချင်းညချင်း မှောက်လှန် ပြောင်းဆန်အောင် ခြေမွှပစ်လိုက်သည့် သောကပရိဒေဝအတိတ်ကို ဘယ်သူကမှ ပြန်မပြောချင်ကြဘူးဆိုသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ သူတို့က နာဂစ် ဘီလူးကြီး၏ လက်ကြိုလက်ကြားကနေ ကံကောင်းထောက်မစွာ ကြွင်းကျန် ခဲ့ရရှာသူများ မဟုတ်လား။ တစ်နာရီ မိုင် ၁၂၀ နှုန်း အတိတ်ကို သူတို့ ပြန်သတိမရချင်တော့။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့က သဘာဝဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ရာကင်းရာ ကျွန်တော်တို့ ပြည်သူလူထုက သတိမရတော့မှာ၊ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်သွားတော့မှာ ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် စိုးရိမ်ပါသည်။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရဲ့ ပါးပြင်ပေါ်က စီးဆင်းကျလာတဲ့ မျက်ရည်တွေက အခုထိ မခြောက်သေးဘူး မဟုတ်လား။ ဆားကွင်းတွေ၊ လယ်ကွင်းတွေ၊ ခရာဆူးချုံတွေ၊ ဓနိတော တွေကြားက ရှိုက်သံတွေ အခုထိကြားနေရဆဲပါ။

(နှစ်)

ကျွန်တော်တို့နှင့် မလှမ်းမကမ်း အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲတွင် ဖြစ်ပေါ်လာသည့် မုန်တိုင်းကို ဆိုင်ကလုန်း (Cyclone) ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ ဂရိဘာသာစကားကလာသည့် စကားလုံးဖြစ်ပြီး ‘ခွေနေသောမြေ’ ဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိလေသတဲ့။ ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ။ ခွေနေသောမြေဆိုတော့ အန္တရာယ်ပေးရန် အသင့်အနေအထားပေါ့။ သည်နာမည်ကို အိန္ဒိယ နိုင်ငံ ကာလကတ္တာမြို့ ရေကြောင်းဆိုင်ရာတရားရုံး (Marine Court) မှ တရားသူကြီးချုပ် ဟင်နရီ ပီဒင်တန် (Henry Piddington) က ပေးခဲ့သတဲ့။ ၁၈၃၉ ခုနှစ်ကတည်းက ပေးခဲ့သည့်နာမည်။

အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာသည်ကား ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းတို့ နှစ်စဉ်တိုက်တတ်သည့်ဒေသဖြစ်ရာ အိန္ဒိယမိုးလေဝသဌာနက မြောက်အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာခြမ်း

တွင် ဖြစ်တတ်သည့် မုန်တိုင်းများအား အလှည့်ကျ အမည်ပေးသွားရန် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ အိန္ဒိယ၊ မော်လဒိုက်၊ မြန်မာ၊ အိုမန်၊ ပါကစ္စတန်၊ သီရိလင်္ကာ၊ ထိုင်း စသည့် နိုင်ငံရှစ်နိုင်ငံအား ဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်းအမည် ရှစ်ခုစီ တောင်းရာ အမည် ၆၄ ခု အသင့်ထားရှိပြီးဖြစ်သည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် အလှည့်ကျသည့်အမည်က အမှတ်စဉ်(၁၄) ပါကစ္စတန်နိုင်ငံက ပေးထားသည့်အမည်။ နာဂစ် (Nargis) တဲ့။ ဒက်ဖီဒီလ်ပန်းကို အူရဒူဘာသာဖြင့်ခေါ်သောအမည်။ နာမည်လှလှလေး၏ နောက်ကွယ်မှာ လူဦးရေ သန်း ၂၀ တို့နေထိုင်ရာ ကျွန်တော်တို့ စပါးတွေ၊ ငါးတွေရဲ့ ဒေသ အထိနာလိုက်တာ။

(သုံး)

နာဂစ်မုန်တိုင်းတိုက်သည့်နေ့က ကျွန်တော် ရန်ကုန်မှာ ရှိပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့သည် သောကြာနေ့။ ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး မိုးစွေနေခဲ့ရာ ညနေစောင်းလာလေလေ မိုးကစိမ့်ပြီး အေးလာလေ လေ။ နောက်တော့ လေကလေးပါ နည်းနည်းပါလာခဲ့ပြီး မေ ၂ မှ မေ ၃ အကူး ည ၁၂ နာရီဝန်းကျင်မှာတော့ နာဂစ်က ပြတ်ပြတ်သားသားကိုပင် မွေ့နှောက်ခဲ့ပါပြီ။ လေသံက မကောင်းဆိုးဝါး အဓမ္မသတ္တဝါကြီးတစ်ကောင်၏ အသံလို တဟီးဟီးတဟဲဟဲအော်မြည်နေသည်။ သစ်ပင်လဲပြိုသံတွေ၊ မှန်တံခါးကွဲသံတွေ၊ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အော်ခေါ်နေသံတွေ၊ သွပ်မိုးလန်ထွက်ပြုတ်ကျသံတွေ၊ အပိုင်းပိုင်းအတစ်တစ် ပြတ်ထွက်ကာ လွင့်ပါလာသည့် သစ်ပင်သစ်ကိုင်းတွေ၊ အိမ်ထဲမှာလည်း ၊ ရတနာတွေ၊ သဲတွေ။ လျှပ်စစ်မီးတွေ ပြတ်တောက်သွား။ တယ်လီဖုန်းတွေ ဆက်မရတော့။ ကားတွေ ရထားတွေ အားလုံးရပ်တန့်။ ဈေးတွေတိတ်ဆိတ်။ မေ ၃ ရက်၊ နေ့ခင်း ၁၂ နာရီကျော်တော့မှ နာဂစ်က တစ်စတစ်စ နောက်ဆုတ်ထွက်ခွာသွားသည်။ ရပ်ကွက် ကုန်စုံဆိုင်တွေက လူတစ်ယောက် ခေါင်းဝင်သာ လောက်ရုံ အပေါက်ကလေးဟကာ ဈေးရောင်းသည်။ ဖယောင်းတိုင်၊ မီးသွေး၊ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆား အခြေခံပစ္စည်းများ။ ဈေးနှုန်းက သူတို့ပါးစပ်ထဲက ဈေးနှုန်း။ တန်းစီဝယ်စနစ်။ နိုင်ငံတော်က သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်

ကျရောက်ရာဒေသများကို ကြေညာ။

ကျွန်တော်တို့ ကိုယ့်ဒုက္ခကို ကိုယ်မမှု။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဘယ်လောက် အထိနာခဲ့ပြီလဲ။ နောက်တော့ သတင်းတွေ၊ သတင်းတွေ၊ သတင်းတွေ။ ဝတ္ထုတိုဆရာ ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ တိုင်းတရားသူကြီးက ရေဒီယိုသတင်းနား မှာ မတ်တတ်ရပ်ရင်း သူ့ကိုယ်လုံးကြီး သိမ့်သိမ့်ခါအောင် ချုံးပွဲချင်တော့ ကျွန်တော့်မျက်လုံးအိမ်ထဲမှာ မျက်ရည်တွေ အလိုလိုပြည့်လာသည်။

အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာထဲမှာက ထိုနှစ် ဧပြီ ၂၄ မှာကတည်းက လေဖိအား နည်းရပ်ဝန်းက ဖြစ်ပေါ်နေခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။ ၂၅၊ ၂၆ မှာ ပိုမိုအားကောင်း။ ၂၇ မှာ မုန်တိုင်းငယ်ကလေးဖြစ်။ ၂၈ မှာ ဘင်္ဂလားပင်လယ်အော် အနောက် အလယ်ပိုင်းတွင် နာဂစ်အဆင့်ဖြစ်သွားခဲ့ကာ ကိုကိုးကျွန်းအနောက်မြောက် မိုင် ၅၄၀ ကို ဗဟိုပြု။ ၂၉ မှာ မိုင် ၅၈၅ မှာ ဗဟိုပြု။ ၃၀ မှာ ပုသိမ် အနောက်တောင် မိုင် ၄၈၀ ကိုဗဟိုပြု။ မေ ၁ မှာတော့ ဝုမြို့ အနောက် တောင်ဘက် မိုင် ၃၁၀ ကို ဗဟိုပြုနေရာက မေ ၂ မှာတော့ ဟိုင်းကြီးကျွန်း ကို စဖြတ်ခဲ့ပါသည်။ နောက်တော့ ဧရာဝတီ ၇ မြို့နယ်၊ ရန်ကုန် ၃ မြို့နယ်၊ ပဲခူး ၂ မြို့နယ်၊ မွန် ၃ မြို့နယ်ကို နာဂစ်မွေ့နှောက် ဖျက်ဆီးခဲ့ပါသည်။

အထိအနာဆုံးကတော့ လပွတ္တာ၊ ဘိုကလေး၊ ငပုတော၊ မော်လမြိုင် ကျွန်း၊ ဖျာပုံ၊ ကွမ်းခြံကုန်း၊ ကော့မှူး၊ ဒေးဒရဲ။ လူတွေ သိန်းနှင့်ချီကာ သေဆုံးထိခိုက်ကြရသည်။ ကျွဲနွားကောင်ရေ ၃ သိန်းလောက်သေသတဲ့။ ရေငန်လွှမ်းတဲ့ လယ်ဧကက ၁.၃၇ သန်း၊ ငါးပုစွန်မွေးမြူရေးက ဧက ၃၈,၀၀၀။ သစ်တောဧရိယာဟက်တာ ၃၇,၈၀၀။ ဆုံးရှုံးမှုတန်ဖိုး အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၁၀,၆၇၀ သန်းတဲ့။ သွေးပျက်စရာ သဘာဝကပ်ဆိုးကြီးပါလား။

(လေး)

မုန်တိုင်းလွန်တော့ နာဂစ်နှင့် နဖူးတွေ၊ ဒူးတွေ၊ တွေ့ခဲ့ကြရာ ဒေသ များဆီသို့ အလှူရှင်များနှင့်အတူ တစ်ခေါက်စ နှစ်ခေါက်စဆိုသလို ကျွန် တော် ရောက်ရောက်သွားပါသည်။ ကားလမ်းပေါက်ရာသို့ ကားနှင့်၊ ရေ လမ်းပေါက်ရာသို့ စက်လှေနှင့် လူတွေ... လူတွေ လှူလိုက်ကြတာ။

“ဟောသည့် ကားလမ်းပေါ်မှာ ကားတွေဟာ ၂၄ နာရီ ပြတ်သွား

တယ်လို့မရဘူး။ ညညတွေဆို အသွားကားနဲ့ အပြန်ကား ဟွန်းတွေတီးပြီး နှုတ်ဆက်နေကြတာ တစ်ညလုံး ဆူညံလို့။”

ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များ၊ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ပြည်သူလူထု အမြန်ဆုံးနည်းနဲ့ ရရာအလှူပစ္စည်းတွေကိုစုပြီး ကပ်ဆိုး ကျရောက်ရာ ဒေသများဆီသို့ သွားနေလိုက်ကြတာ။

အပြန်ခရီးလမ်းပေါ်က လူတစ်ယောက်မှာ အင်္ကျီရော၊ လုံချည်ပါ မပါတော့။ ဘောင်းဘီအတိုကလေးနဲ့ အကုန်လုံးချွတ်ပေးခဲ့ပြီတဲ့။ ကိုယ်ပိုင် ဆလွန်းကားလေးတစ်စီးကတော့ လူငါးယောက် တစ်ယောက်နှစ်သိန်းစီ စုကာ ဆယ်သိန်းသွားလှူသတဲ့။ ပြန်လာတော့ အသေးသုံး ပိုက်ဆံတွေပါ ချန်မထားတော့ဘဲ အကုန်မှောက်ချ လှူဒါန်းခဲ့ရာ မုန့်ဖိုးတောင် မကျန်တော့။ လက်ကိုင်ဖုန်းကိုရောင်းကာ အကုန်လှူခဲ့သော ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေ ရုပ်ရှင် အနုပညာရှင်တစ်ယောက်။ ဆန်အိတ်တွေ၊ ပဲအိတ်တွေ၊ အဝတ်အစားတွေ၊ လူ့အသုံးအဆောင်တွေ။

ရွာပျက်တစ်ခုကို အဖြတ်တွင်ကား တစ်နေရာတွင် ရေးထားသည့် စာက ‘စာနေပြီ’ တဲ့။ ဆာနေတာကိုတောင် သတ်ပုံမှန်အောင် မရေးနိုင်ရှာ ပါလား။ ကွမ်းခြံကုန်းနားက ကျွန်တော့်ဇာတိ သုံးခွရွာကို ကျွန်တော် မမှတ်မိ။ ကျွန်တော်တို့ခြံကို ကျွန်တော် မမှတ်မိ။ ယူနိုဆက်ဖိတ်ဆိပ်ရိုက် ယာယီအမိုးနဲ့ အိမ်ကလေးတွေ။

“ကိုလှမြင့်နဲ့ မစန်းဆင့်က ဒီနေရာမှာသေတာ။ ရေတွေကြီးလာတော့ လေဖြတ်ထားတဲ့ မစန်းဆင့်ကို သံသေတ္တာထဲထည့်ပြီး ကိုလှမြင့်က ရွာလမ်း အတိုင်း ရေထဲမှာ တွန်းထွက်တာ။ သစ်ပင်ပိတာလေ။ ဒီနေရာပေါ့။ လင် မယားနှစ်ယောက်လုံး ကိစ္စပြတ်တာ”

ရွာလမ်းတစ်နေရာမှာ ကျွန်တော် တစ်ခဏတွေနေမိသည်မှာ အမှန် ပဲဖြစ်ပါသည်။

ဟင်္သာတတက္ကသိုလ် ပြန်ဖွင့်သောအခါ အတန်းထဲမှ ပထမနှစ် ကျောင်းသူတစ်ယောက် လျော့နေသည်။ ကျောင်းပိတ်ရက် ငပုတောအပြန် မှာ နာဂစ်နှင့်တိုးသည်။ အလုံပိတ် ပလတ်စတစ်ပုံး ကိုယ်စီကိုင်ကာ ည အမှောင်ထဲမှာ ဧရာမမှန်တိုင်းနှင့် လှိုင်းကို အန်တုခဲသော်လည်း မနက်လင်း

တော့ အဖေတစ်ယောက်ပဲကျန်သည်။ သူ့အမေ၊ သူ့မောင်လေး၊ သူ့ကိုယ်တိုင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်းမသိတော့။

ကျွန်တော့်တွင် ပလတ်စတစ်လောင်းထားသည့် ဓာတ်ပုံကလေးတစ်ပုံ ရှိပါသည်။ ၄၊ ၅ တန်းအရွယ်ကလေးငယ် ၄၊ ၅ ယောက် တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် ကြိုးနှင့်ချည်တွဲလျက် ရေစပ်စပ်မှာ အသက်ကင်းမဲ့နေသည့် ဓာတ်ပုံ။ ပြေးလွှားခုန်ပေါက် ဆော့ကစားကောင်းတဲ့ အရွယ်ကလေးတွေ။ ကိုယ်သား ကိုယ့်သမီးဖြစ်ခဲ့ရင်ဆိုသော အတွေးကို ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ ဆုံးအောင် ဆက်မတွေးရဲခဲ့။

သိထားသမျှ ချရေးလျှင် ဘယ်တော့မှ မဆုံးနိုင်သည့် သည်မီးလျှံတွေကို စာနာစွာဖြင့် လက်လှမ်းမီသမျှ မေတ္တာနှင့် ကရုဏာတို့ကို အလျင်အမြန် ထုပ်ပိုးကာ ရဟန်းသံဃာများနှင့်တကွ ပြည်သူလူထုတို့ တစ်ရက်လည်းမဟုတ်၊ တစ်လလည်းမဟုတ် လူးလာခေါက်တုံ့သွားနေသည့် မြင်ကွင်းကို မြင်တိုင်း ကျွန်တော် အသံတိတ် အလေးပြုနေမိသည်မှာလည်း အမှန်ပဲဖြစ်ပါသည်။

(ငါး)

အခု နာဂစ်မုန်တိုင်း နှစ်တစ်ပတ်လည်သွားခဲ့ပါပြီ။

နိုင်ငံတကာအကူအညီ ဒေါ်လာ ၄၈၂ သန်းလိုသည်ဆိုသော်လည်း ၁၇၈ သန်းပဲ ရပါသည်။ ဒါက မုန်တိုင်းအလွန် လေ့လာဆန်းစစ်မှုအဖွဲ့၏ ထုတ်ပြန်ချက်။ ၂၀၀၄ ခုနှစ် ဆူနာမီဖြစ်စဉ်က လူတစ်ဦး ၁၂၄၉ ဒေါ်လာစီ ရသည်ဆိုလျှင် ယခု နာဂစ်၌ ၂၁၃ ဒေါ်လာနှုန်းလောက်သာ ရသည်ဆိုလျှင် နည်းလွန်းမနေဘူးလား။ သည် ၂၁၃ ဒေါ်လာကကော လူတိုင်းလူတိုင်းဟု ဆိုဖို့ သေချာရဲ့လား။

အိမ်တို့၊ ကျောင်းတို့၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ငန်းတွေ ပြန်ထူထောင်ဖို့ဆိုတာက စိတ်မောစရာကြီးဖြစ်ပါသည်။ ကလေးတွေ အိမ်ဆောက်တမ်းကစားကြသလို ဝါးခြမ်းပြားကလေးတွေ ရွံ့ဗွက်ထဲမှာ ထိုးစိုက်ကာ ရွာတန်းကလေးကို ပုံဖော်ထားသည့် ဒေးဒရဲနောက်ဆွယ်က ရွာကလေးတစ်ရွာကို ခုထိ ကျွန်တော် မမေ့နိုင်ပါ။

ကားလမ်းပေါ်မှာက ကရုဏာရိပ်မကင်းသည့် ကားတွေ အသွား
အလာနည်းပါးစ ပြုလာပါပြီ။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ အခုထိ မျက်ရည်တွေက
စွတ်စိုတုန်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တွေ သွေးအေးသွားမှာကိုပဲ ကျွန်တော်
က စိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

7 Day၊ ၇-၅-၂၀၀၉

mgjoe.com

1. The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions and activities. It emphasizes the need for transparency and accountability in financial reporting.

2. The second part of the document outlines the various methods and techniques used to collect and analyze data. It highlights the importance of using reliable sources and ensuring the accuracy of the information gathered.

3. The third part of the document discusses the challenges and limitations of data collection and analysis. It notes that while technology has advanced significantly, there are still many obstacles to overcome, such as data privacy and security concerns.

4. The fourth part of the document provides a detailed overview of the data analysis process, including the selection of appropriate statistical methods and the interpretation of results. It stresses the importance of critical thinking and the ability to identify patterns and trends in the data.

5. The fifth part of the document discusses the application of data analysis in various fields, such as business, healthcare, and social sciences. It provides examples of how data-driven insights can be used to inform decision-making and improve outcomes.

6. The sixth part of the document concludes by summarizing the key findings and recommendations. It emphasizes the need for ongoing research and innovation in data analysis to address the ever-changing needs of the modern world.

7. The final part of the document provides a list of references and resources for further reading. It includes books, articles, and online resources that provide additional information on the topics discussed in the document.

mgjoe.com

နောက်ကျောလုံတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း

mgyc.com

mgyc.com

နောက်ကျောလုံတဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်း

(တစ်)

Fiction ကို ဝတ္ထု၊ စိတ်ကူးယဉ်ဝတ္ထုဟု ဘာသာပြန်ဆိုကြရာ Non-Fiction ကို မည်သို့ဘာသာပြန်ဆိုရလျှင်ကောင်းမလဲ။ ကျွန်တော် မပြောတတ်ပါ။ ဆရာမောင်သာနိုးကတော့ Fiction က ဝတ္ထုဖြစ်သောကြောင့် လားမသိ။ Non-Fiction ကို 'အ-ဝတ္ထု' ဟု ဘာသာပြန်ခဲ့တာကို ကျွန်တော် အမှတ်ရမိသည်။ အဘိဓာန်ဆရာတို့ကတော့ ဝတ္ထုမဟုတ်သော စာပေ၊ သုတစာပေ စသည်ဖြင့် ပြန်ဆိုကြပါလေသည်။

အခု ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံ စာပေလောက၏ ထူးခြားချက်ကိုပြောရလျှင် Non-Fiction တို့ ခေတ်စားနေခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဘာသာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ဘာသာစကားလေ့လာမှု၊ စိတ်ပညာ၊ နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေး၊ အောင်မြင်မှုလမ်းညွှန်၊ စီမံခန့်ခွဲမှု စသည်... စသည်။

ဒီဘက်နှစ်များအတွင်း၌ Non-Fiction နယ်ပယ်၌ ထင်ရှားသော စာရေးသူတစ်ဦးရှိပါသည်။ ဆရာဒေါက်တာအောင်ထွန်းသက်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာဒေါက်တာအောင်ထွန်းသက်ကို လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၂၀ မရှိ

တရိုက ဖောင်ကြီး ဗဟိုဝန်ထမ်းတက္ကသိုလ်တွင် ဆုံဖူးခဲ့ပါသည်။ ဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့က သင်တန်းသား၊ ဆရာက ပို့ချသူ။ စီမံခန့်ခွဲမှုဘာသာရပ်။

နိုင်ငံတကာတက္ကသိုလ်ပေါင်းများစွာတွင် အမှုထမ်းခဲ့သော ဆရာတစ်ယောက်။ ကုလသမဂ္ဂက တည်ထောင်ထားသည့် အိတလီအခြေစိုက် UN System Staff College တွင် Principal Officer အဖြစ် ကြီးလေးသော တာဝန်ကိုလည်း ယူခဲ့ရပါသည်။ အခု ဆရာပြောသမျှ၊ ဟောသမျှ၊ တွေးသမျှ၊ ရေးသမျှတွေထဲမှာ Building Trust က တော်တော်ကို စူးပါသည်။ ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ခြင်းတဲ့။ ဘယ်သူတွေက ဘာကို ယုံရမှာပါလိမ့်။

(နှစ်)

ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း၏ ‘တစ်သက်တာမှတ်တမ်းနှင့် အတွေးအခေါ်များ’ စာအုပ်ထဲတွင် ကျွန်တော် အံ့ဩတကြီး စွဲနေခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ပါဝင်ပါသည်။ ဂျပန်ခေတ်ဆရာကြီး ရွှေဥဒေါင်း၏ ဆေးကုန်သည်ဘဝ ဖြစ်ပါသည်။ အင်္ဂလိပ်အထွက် ဂျပန်အဝင် ကာလပျက်ကြီးအတွင်းမှာ ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းက ဆေးကုန်သည်လုပ်ပါသည်။ ဆင်ကိုနာခေါ် ကိုနိုင်ဆေးမှုန့်များကို အညာတွင်ဝယ်ကာ ရန်ကုန်သို့ ဆင်းရောင်းခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကန့်ဘလူဘူတာအနီး၌ အင်္ဂလိပ်အစိုးရ၏ ဆေးမီးရထားမှောက်သောအခါ ဆေးဝယ်ရသည်မှာ ပိုကောင်းလာသည်။ သို့ဖြင့် ရန်ကုန်သို့ ဆေးရောင်းရန် တစ်ခေါက်အဆင်း၌ စစ်အတွင်းကာလ မြို့ပျက်ကြီးဖြစ်၍ နေလေရာ အရောင်းအဝယ်မဖြစ်ဘဲ စိတ်ပျက်စရာများနှင့် ကြုံနေစဉ် လမ်းပေါ်က လူတစ်ယောက်နှင့် စကားစပ်မိရာ ထိုသူက ဆေးအရောင်းအဝယ်သမားဖြစ်နေပါသည်။ ထိုသူက ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းတွင် ပါလာသည့်ဆေးများကို လိုချင်နေသည်။ သို့သော် လက်ထဲတွင် ငွေမရှိ။ သို့ဖြင့် ထိုသူ၏အိမ်သို့ လိုက်သွားပြီးနောက် ဆေးဖိုး ၁၅၀၀ ကျပ်အနက် ငွေ ၃၀၀ ကျပ်ကိုသာ ယူခဲ့ကာ ကျန်ငွေကို စာတိုက်က ပို့ပေးမည်ဆိုသောကတိဖြင့် ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း အညာသို့ ပြန်ခဲ့သည်။

ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်း၏ ရွာက ရွှေဘိုအနီး ဝက်လက်နယ်ထဲက မန်ကျည်းတုံကျေးရွာဖြစ်ပါသည်။ ရွာရှိ ကြားကြားသမျှ လူအပေါင်းက စာတိုက်

က ပို့လိုက်မည်ဆိုသော ငွေအတွက် ဆရာကြီးရွှေဒေါင်းကို ဝိုင်းဝန်းအပြစ် တင်ကြသည်။ ကာလပျက်ကြီးထဲမှာ သည်ငွေဆုံးပါပြီဆိုသော အယူအဆ။

သို့နှင့် တစ်လခန့်အကြာတွင်ကား 'ဝက်လက်စာတိုက်၊ မန်ကျည်းတုံ ရွာ' ဟူသောလိပ်စာဖြင့် ကျန်ငွေ ၁၂၀၀ ကျပ်ကို ငွေပို့လွှာဖြင့် ပို့လိုက်ရာ ဆုံးချင်ဆုံးတော့ဟုဆိုကာ ထားပစ်ခဲ့သည့် ဆရာကြီးရွှေဒေါင်း မယုံကြည် နိုင်လောက်အောင် အံ့ဩသွားခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ စာဖတ်သူ ကျွန် တော်လည်း မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပဲ အံ့ဩရပါသည်။ စစ်ရိပ်စစ်ငွေ တွေကြား အင်္ဂလိပ်အထွက် ဂျပန်အဝင် ကာလပျက်ကြီးထဲမှာတောင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှသာပဲ ဆံ့ခဲ့ကြသည့် လူနှစ်ယောက်ကြားက ကတိသစ္စာ တွေ တည်လိုက်ကြတာ။ လူတစ်ယောက်ချင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှာ နောက်ကျောကို အေးအေးဆေးဆေးပေးလို့ ယုံကြည်ရသော လောကကို ကျွန်တော် အလိုရှိလိုက်တာ။

(သုံး)

ဟိုး... ကျွန်တော်တို့ ခပ်ငယ်ငယ် ကွမ်းခြံကုန်းဆိုသည့် တောမြို့ ကလေးမှ ရန်ကုန်သို့လာသည့်အခါ တိုးမြစ်ကြီးတစ်လျှောက် ဧရာဝတီ သင်္ဘောကို စီးကာ လာကြရပါသည်။ ဒေးဒရဲ၊ တံတေး စသည့်မြို့ကလေး များ လမ်းတစ်လျှောက် လမ်းဘေးဝဲယာက ရွာကလေးများမှာ ထမင်းထုပ် ဝယ်စားရတာက တော်တော်ပျော်စရာကောင်းပါသည်။ ငှက်ပျောဖက်က ထွေးထွေး၊ ငကျဲဆန်က မွှေးမွှေး၊ တောငါးပိကြော်ကလေးမျှနှင့်ကိုပဲ ထမင်း က မြိန်လှပါပြီ။ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း သပ်သပ်ရပ်ရပ် စိတ်ချယုံကြည်ရသည့် ထမင်းထုပ်ကလေးများ။ ပြီးတော့ ငါးဖယ်ကြော် တုတ်ထိုးသီတံကလေးတွေ။ ရှောက်သီးစိပ်ကလေးနဲ့။ ငရုတ်သီးစိမ်းတောင့်ကလေးနဲ့။

နောက်တော့ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ လမ်းမှာ အစားအသောက် ဝယ် စားရမှာကို ရွံလာ တွန့်လာကြပါသည်။ ခရီးစဉ်အစ ဘူတာရုံကြီးတစ်ခုက နေ ဒံပေါက်ဝယ်သည်။ လမ်းမှာစားဖို့ ဖွင့်လိုက်တော့ ကြက်သားတုံး မပါ လာ။ လမ်းခုလတ်ဘူတာရုံကလေးက ထမင်းထုပ်ဝယ်ကာ စားဖို့ ပြင်လိုက် သည်။ သိုးနေသည့်အနံ့က စူးခနဲ။ သို့ဖြင့် ရထားလမ်း၊ ကားလမ်း၊ ဘူတာ

ရုံ၊ သင်္ဘောဆိပ်တို့က အစားအစာတွေကို ခရီးသွားတွေက စိတ်မချတော့။ မယုံကြည်တော့။ တစာစာအော်ရောင်းနေသည့် ဈေးသည်ကလေးတွေကို ကြည့်ကာ ဝယ်မစားဖြစ်ကြတော့သည်မှာ သံသယကြောင့်ပဲဖြစ်ပါသည်။

ထို့အတူ အိမ်သုံးဆေးဝါးများ၊ လူ့အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း၊ မျက်နှာပေါ်က အပြုံးတွေ၊ စာချုပ်စာတမ်းတွေ၊ အားလုံးကို စိတ်ချလက်ချဖြင့် နောက်ကျောပေးထားရဲသည်အထိ ယုံကြည်စိတ်ချရသော လူ့အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်ရန်မှာ လူတစ်ဦးချင်း၏ ကိုယ်ကျင့်တရား ဖြောင့်မတ်ခိုင်ခံ့မှုအပေါ်မှာ မူတည်ပါသည်။

(လေး)

ဆရာဒေါက်တာအောင်ထွန်းသက်က ယုံကြည်မှုတည်ဆောက်ခြင်း နှင့်ပတ်သက်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ယုံ၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးယုံ၊ အသင်းအဖွဲ့အတွင်းမှာ ယုံ၊ ဈေးကွက်ထဲမှာ ယုံ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ယုံ စသည်ဖြင့် ဆိုပါသည်။ အခြေခံအကျဆုံးကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံဖို့ပဲဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ့်နှုတ်ထွက်စကား၊ ကိုယ်ထုတ်လုပ်သည့်ပစ္စည်း၊ ကိုယ့်ဝန်ဆောင်မှုအပေါ်မှာမှ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က မရိုးဖြောင့်ဘဲ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုတောင် ကိုယ်မယုံကြည်နိုင်ဘူးဆိုလျှင် ကျန်တာတွေက ဆက်စဉ်းစားစရာမလိုသောကိစ္စများဖြစ်ပါသည်။

ဂျပန်ကပြန်လာသည့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က သူ့ဂျပန်အတွေ့အကြုံတချို့ကို ဖောက်သည်ချရာ ရထားစီးခြင်းလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ပထမအချက်က သူတို့၏ ကိုယ်ကျင့်တရားဖြစ်ပါသည်။ ထီး၊ ထမင်းချိုင့်၊ စာအုပ်၊ လက်ဆွဲအိတ် တစ်စုံတစ်ခု ရထားပေါ်၌ကျန်ခဲ့သော် မည်သူကမှမယူဘဲ နှစ်ရက်၊ သုံးရက်ကြာသည်အထိ ထိုရထားပေါ်မှာပဲ တဝဲလည်လည် ရှိနေတတ်သည်ဖြစ်ရာ မေ့ကျန်မိသူက ထိုရထားချိန်အတိုင်း သင့်တင့်ရာ ဘူတာတစ်ခုခုကနေ စောင့်ယူလိုက်ရုံပဲဟုဆိုပါသည်။ ကိုယ့်ပစ္စည်းမဟုတ်တာကို မယူသော ဂျပန်တစ်ယောက်ချင်း၏ ယုံကြည်အပ်သော ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာ။ နောက် ဒုတိယအချက်က မီးရထား၏ ဝန်ဆောင်မှု။ တစ်နေရာက တစ်နေရာ ခရီးသွားသောအခါ ရထားဘူတာရုံကို ကြည့်စရာမလို။ ထွက်ခွာချိန်ကို

ကြည့်ကာ ရောက်ရှိမည့်အချိန်ကိုတွက်ပြီး ဆင်းချလိုက်ရုံသာတဲ့။ ကွက်တိ။
ဘူတာမလွဲ။ ယုံကြည်အပ်သော ခရီးသွားလာမှု။

ကာလပျက်ကြီးအတွင်းကပင် ရွှေဘိုခရိုင် ဝက်လက်မြို့နယ် မန်
ကျည်းတုံကျေးရွာက ဆရာကြီးရွှေဥဒေါင်းထံ ငွေ ၁၂၀၀ ကျပ်ကို စာတိုက်
က လှမ်းပို့လိုက်သည့် ရန်ကုန်က မည်သူမှန်းမသိသော လူရိုးလူဖြောင့်ကြီး
၏ လိပ်ပြာမျိုး ကျွန်တော်တို့ တစ်နိုင်ငံလုံးနီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ လူ့အဖွဲ့
အစည်း နောက်ကျောလုံပြီ။ နေပျော်ပြီ။ ယုံကြည်အပ်သော လူ့အဖွဲ့အစည်း
ဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့ တည်ဆောက်ကြပါစို့လား။ ။

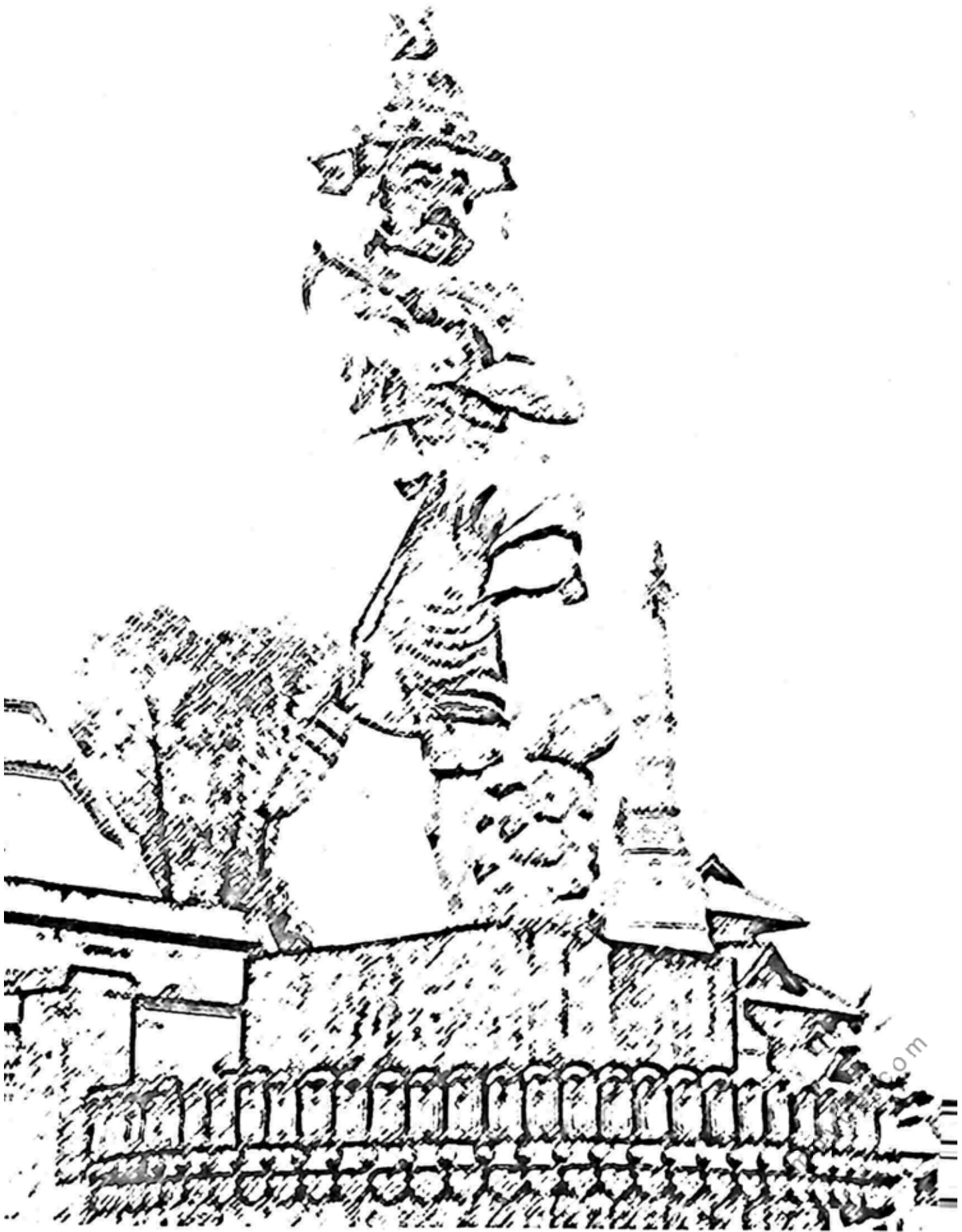
7 Day၊ ၂၁-၅-၂၀၀၉

mgyc.com

mgyc.com

လူအဆက်ဆက် သမိုင်းအဆက်ဆက်
တည်ဆောက်ရတဲ့ပုံရိပ်

mgyc.com

mgyc.com

လူ့အဆက်ဆက် သမိုင်းအဆက်ဆက် တည်ဆောက်ရတဲ့ပုံရိပ်

(တစ်)

ဆရာမြသန်းတင့် ဘာသာပြန်ဆိုခဲ့သည့် ကမ္ဘာကျော်ဝတ္ထုရှည်ကြီး တွေထဲမှာ ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေးသည်လည်း တစ်အုပ်အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ သွေးက အင်္ဂလိပ်သွေး။ မွေးတော့ အိန္ဒိယမှာမွေးသည့် စာရေးဆရာမ အမ်အမ်ကေး M. M. Kaye ၏လက်ရာမွန် The Far Pavilions ကို ဘာသာပြန်ဆိုထားသည့်ဝတ္ထုပဲဖြစ်ပါသည်။ ကိုလိုနီခေတ် ဗြိတိသျှအုပ်စိုးမှုအောက်က မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယကို နောက်ခံထားကာ လွမ်းမောစရာ ခြယ်မှုန်းထားသည့် ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်ပဲဖြစ်ပါသည်။ မိခင်ရော၊ ဖခင်ပါ ကွယ်လွန်သွားပြီးနောက် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကလေးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်သော အုတ်ရံနှင့် အိန္ဒိယ မဟာရာဇာတစ်ဦး၏သမီး၊ နောင် စော်ဘွား၏ဇနီးအထွေထွေများထဲက တစ်ယောက်ဖြစ်လာမည့်သူ ဇူလီတို့၏ မေတ္တာဇာတ်လမ်းကို ပင်မကျောရိုးတည်ကာ ဖွဲ့ထားသည့်ဝတ္ထုပဲဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဝတ္ထုကြီးကို ဖတ်ဖူးခဲ့သည်မှာ ကြာပါပြီ။ ဟိုးလွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၂၀ ကျော် အတွဲ ၈ တွဲခွဲကာ ထုတ်ဝေခဲ့စဉ်ကတည်းက

ဖတ်ဖြစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ နောက်နှစ်တွဲခွဲကတ်ပြန်ထုတ်တော့ မိသားစု စာအုပ်စင်အတွက် ဝယ်ထည့်ထားခဲ့သော်လည်း ပြန်မဖတ်ဖြစ်။ ထို့ကြောင့် အသေးစိတ်တွေကိုလည်း ကျွန်တော် မမှတ်မိနိုင်တော့။ သို့သော် ဘာမှ အရေးမကြီးလှသည့် ဇာတ်ကွက်ကလေးတစ်ခုက ကျွန်တော့်စိတ်ထဲ လာငြိ နေခဲ့ကာ အခုထိ မေ့ပျောက်ခြင်းငှာ မစွမ်းသာခဲ့ကြောင်းကိုကား ဝန်ခံလို ပါသည်။

တစ်နေ့ ဗြိတိသျှအုပ်ချုပ်ရေးနှင့် အလှမ်းဝေးရာ အိန္ဒိယအဖျားအနား ဒေသများသို့ တာဝန်အရ ခရီးသွားကြစဉ် ဝန်တင်စခန်းတစ်ခုမှာ စခန်း ချထားခိုက် အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကလေး အက်ရှ်နှင့် ဘီဂျူရန်းဆို အချင်းများ သည်။ ဘီဂျူရန်းက အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် အက်ရှ်ကို ရှင်းပစ်ဖို့ ကြိုးပမ်းခဲ့ဖူးသူ ဖြစ်ရာ တစ်ယောက်ခြေလှမ်းကို တစ်ယောက် စောင့်ကြည့်နေခဲ့ကြရာက ဝန်တင်စခန်းအပြင်ဘက် လရောင်အောက်မှာ နှစ်ယောက်တည်း ရင်ဆိုင် မိကြပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

မြေခွေးဆန်လှသော ဘီဂျူရန်းက စကားပြောနေစဉ်မှာပင် အဆိပ်လူး ဓားမြှောင်ဖြင့် အက်ရှ်ကို အလစ်အငိုက်ဝင်ထိုးသည်။ အက်ရှ်က ရှောင်ပြီး ခြေထိုးပေးလိုက်ရာ ဝမ်းလျားထိုးလဲကျသွားသည်။ အက်ရှ် ဓားမြှောင်ကို ကောက်ကာ ထိုးမလိုလုပ်ပြီးကာမှ တုံ့ခနဲဖြစ်သွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဤနေရာ၌ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် အက်ရှ်အား တုံ့ခနဲ ဖြစ်သွားစေရသည့်အချက်ကို စာရေးဆရာက မှတ်ချက်ပေးသည်။

အက်ရှ်၏ မျိုးရိုးဗီဇနှင့် အင်္ဂလိပ်ပညာရေးက ဇာတိပြုပြီ။ လူတစ် ယောက်ကို နောက်ကျောတွင် ဓားဖြင့်ထိုးခြင်း၊ လက်နက်မဲ့လူတစ်ယောက် ကို လက်နက်ဖြင့်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ လဲကျနေသည့် လူတစ်ယောက်ကို သတ် ပုတ်ခြင်းသည် ယောက်ျားမပီသရာ ရောက်သည်ဟု။

အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကလေး အက်ရှ် တုံ့ခနဲဖြစ်သွားခဲ့သလို စာဖတ်သူ ကျွန်တော်လည်း တုံ့ခနဲဖြစ်သွားခဲ့ရသည်မှာ အမှန်ဖြစ်ပါသည်။ မျိုးရိုးဗီဇ နှင့် ပညာရေးက လူတစ်ယောက်ချင်းကိုသာမက လူမျိုး၏ စရိုက်လက္ခဏာ၊ ပုံရိပ်အမှတ်အသားကို ပြဋ္ဌာန်းသတဲ့။ ကျွန်တော်တို့၏ Character ကျွန် တော်တို့၏ image၊ ကျွန်တော်တို့၏ identity ။

တရားသဖြင့် အနိုင်ယူလိုသော အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်ကလေး အက်ရှ်ကို စာရေးဆရာမ အမ်အမ်ကေး M.M.Kaye က မျိုးရိုးဗီဇနှင့် ပညာရေး၏ အရိပ်အဖြစ် ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။

(နှစ်)

ကျွန်တော်တို့နှင့် တော်တော်ရင်းနှီးသည့် မွန်-မြန်မာရေးရာ အရေးတော်ပုံစာအုပ်တစ်အုပ်ရှိပါသည်။ ရာဇာဓိရာဇ် အရေးတော်ပုံကျမ်း။ မွန်ဝန်ကြီး ဗညားဒလ၏ ဘာသာပြန်လက်ရာ။ အင်းဝအခြေစိုက် မြန်မာဘုရင် မင်းခေါင်နှင့် ဟံသာဝတီအခြေစိုက် မွန်ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်တို့၏ စစ်ပွဲများ အကြောင်း မှတ်တမ်းစာအုပ်။ ဒီစာအုပ်ပါ မွန်သူရဲကောင်း လဝွန်းအိန် အကြောင်း တစ်ချက်က အတုယူလောက်ပါသည်။

စစ်ပွဲကာလများအတွင်း မကြာခဏ သစ္စာဆိုကြရာ တစ်ကြိမ်၌ ပြည်မြို့ မြသီတင်းဘုရား၌ ငြိမ်းချမ်းရေးသစ္စာပြုကြသည်။ သို့သော် မကြာမီ မှာပင် မြန်မာတို့က မွန်မြို့ရွာများကို ထိပါးပြီး သစ္စာဖျက်ရာ မွန်ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်က မှတ်ထားသည်။ သို့ဖြင့် မြန်မာတို့ အရေးနိမ့်စဉ် တစ်နေ့၌ သစ္စာပြုရန် ကမ်းလှမ်းလာပြန်ပါသည်။ ပန်းကျော်ချောင်းအနီး သဲသောင်ပြင်၌ သစ္စာပြုကြရန်ဖြစ်ပြီး လူ ၃၀ စီ တွေ့ကြရန် သဘောတူပါသည်။

ဤတွင် ရာဇာဓိရာဇ်က သမိန်မြတ်ဇ၊ အမတ်တိန်၊ သမိန်အဝန်နိုင်၊ သမိန်အဲဗြဲရဲ စသည့် အမတ်သေနာပတိများနှင့် တွေ့ဆုံတိုင်ပင်ကြရာ သစ္စာမစောင့်သော မြန်မာတို့ကို မိမိတို့ကလည်း သစ္စာမစောင့်ရန် သဘောတူသည်။ သစ္စာပြုကြမည့် ပန်းကျော်ချောင်း သဲသောင်ပြင်တွင် ဓားလှံတို့ကို ကြိုတင်မြှုပ်ထားကာ မြန်မာတို့ကို လုပ်ကြံရန် ဆုံးဖြတ်သည်။

သစ္စာပြုမည့်နေ့၌ မွန် ၃၀၊ မြန်မာ ၃၀ နှစ်ယောက်တစ်တွဲ တွဲကာ အတွဲ ၃၀ တို့ ပန်းကျော်ချောင်း သဲသောင်ပြင်ကိုဖြတ်သည်။ နောက်ဆုံး အတွဲမှာ မွန်သူရဲကောင်း လဝွန်းအိန်နှင့် မြန်မာအမတ် သတိုးတို့အတွဲဖြစ်ပါသည်။ လက်နက်မပါဘဲ သစ္စာပြုပြီးသည်နှင့် မြန်မာမှူးမတ်တို့က ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်နှင့်တွေ့၊ မွန်မှူးမတ်တို့က မြန်မာဘုရင် မင်းခေါင်နှင့် တွေ့မည့်အစီအစဉ်ဖြစ်ရာ မွန်တို့က သဲသောင်ပြင်မြှုပ်ထားသည့် လက်နက်

များကိုဖော်ကာ မြန်မာတို့ကို တိုက်ခိုက်ဖမ်းဆီးရန် အစီအစဉ်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ထိုအစီအစဉ် ပျက်ပါသည်။ မွန်သူရဲကောင်း လဝွန်းအိန်ကြောင့်ပဲဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာအမတ် သတိုးက သစ္စာပြုပွဲ မှန်၊ မမှန်မေးရာ လဝွန်းအိန်က မမှန်ကြောင်းပြောလိုက်သဖြင့် သစ္စာပြုပွဲပျက်ကာ ရှောင်သာတိမ်းသာဖြစ်သွားကြခြင်းပင်။ သည့်အတွက် ရာဇဝိရာဇ်၏ အမိန့်က လဝွန်းအိန်ကို ခြေလက်ဖြတ်၍သတ်စေ။ ဤတွင် ပါးကွက်အာဏာသားတို့က ချက်ချင်းမကွပ်မျက်ဘဲ အချိန်ဆိုင်းထားခဲ့ရာ မှူးမတ်တို့၏ အကြံပြုချက်ဖြင့် လဝွန်းအိန်ကိုခေါ်စစ်သည်။ လဝွန်းအိန်ကလည်း မိမိကြောင့် သစ္စာပြုပွဲပျက်သည်ကို ဝန်ခံပါသည်။ ဤမျှမက မွန်လူမျိုးတို့၏ ပုံရိပ်အတွက် သမိုင်းရာဇဝင် အဆက်ဆက် အရေးကြီးသောစကားတစ်ခွန်းကို တင်လျှောက်ခဲ့ရာ ဟံသာဝတီနန်းတော်တစ်ခုလုံး တုန်လှုပ်သွားခဲ့ရသည်။

“တရားနည်းလမ်းမကျသည့် အောင်မြင်မှုကို ကျွန်ုပ် မနှစ်သက်” ဟူသောစကားပဲဖြစ်ပါသည်။

ကတိသစ္စာမတည်သော၊ အကောက်ကြံသောပုံရိပ် လူမျိုးအပေါ်၌ စွန်းထင်းမသွားရန် လဝွန်းအိန်၏ အမြော်အမြင်ကြီးမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။ လဝွန်းအိန်က လူမျိုး၏ပုံရိပ်ကို ထိုသို့မြင့်တင်ပြီးနောက်တွင်မှ တိုက်ပွဲကို နိုင်အောင်တိုက်ပြကာ အမှုတော်ထမ်းခဲ့သူလည်းဖြစ်ပါသည်။ သည်တစ်ပွဲတွင် အကောက်ကြံကာ နိုင်လိုက်ခြင်းဖြင့် သမိုင်းအဆက်ဆက် ရှုံးပြီးရင်း ရှုံးကာ လူမျိုးနာမည် အဖတ်ဆယ်မရ ဖြစ်မသွားအောင် ရပ်တည်ခဲ့ပုံကို ကျွန်တော် စွဲနေမိသည်။

(သုံး)

ဓန၊ မြန်မာ့ဓန စသည့် စီးပွားရေးမဂ္ဂဇင်းတို့ အရှိန်အဟုန်ကောင်းခဲ့စဉ်ကာလတုန်းက အင်တာဗျူးတစ်ခုကို ကျွန်တော် အမှတ်ရမိသည်။ ဝမ်းတွင်းတို့၊ မုံရွာတို့၊ အမရပူရတို့လို အထည်အလိပ်လုပ်ငန်း တွင်ကျယ်ရာ မြို့တစ်မြို့ဟု ဆိုကြပါစို့။

အင်တာဗျူးလုပ်သူက မြို့ခံလုပ်ငန်းရှင်များအား မေးသည့်မေးခွန်းတွေထဲတွင် အရည်အသွေးမပြည့်မီသည့် ရက်ကန်းလုပ်ငန်းရှင်များရှိခဲ့သော်

မည်သို့ဆောင်ရွက်သနည်းဆိုသည့် မေးခွန်းပါဝင်ရာ ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စား သွားမိသည်။ ဘာဆိုင်လို့လဲပေါ့။ ကိုယ့်ပစ္စည်း ကိုယ်ကောင်းအောင်လုပ်ပေါ့။ သူများထုတ်ကုန်ညံ့တာ ကိုယ့်ကိစ္စမှ မဟုတ်တာပေါ့။ သို့သော် ဖြေဆိုသူ၏ အမြော်အမြင်ကြီးသော စိတ်အဆင့်အတန်းက သူ့အဖြေမှာ ထင်းခနဲ ပေါ်လွင်နေပါသည်။ သူတို့က ထိုညံ့ဖျင်းသောလုပ်ငန်းရှင်ကို ခေါ်ယူဆွေးနွေး အကြံပေးသတဲ့။ စိတ်ဓာတ်ညံ့သော် စိတ်ဓာတ်၊ နည်းပညာညံ့သော် နည်းပညာ၊ စက်ယန္တရားညံ့သော် စက်ယန္တရား ဘယ်လိုပြုပြင်ပါဆိုတာ အကြံပေးလေသတဲ့။ သူတို့က သူတို့ 'မြို့' နာမည်ပျက်သွားမှာကို စိုးရိမ်တာဟု ဆိုပါသည်။

အထည်အပေါ်က တံဆိပ်တွင် မုံရွာမြို့၊ ဝမ်းတွင်းမြို့၊ အမရပူရမြို့ စသည်ဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထားတတ်ရာ ညံ့ဖျင်းမှုကို မြို့နှင့်တွဲကာ မုံရွာထည်တွေ၊ ဝမ်းတွင်းထည်တွေ၊ အမရပူရထည်တွေ စသည်စသည်ဖြင့် ပုံရိပ်မညံ့သွားအောင် ဝိုင်းဝန်းထိန်းကွပ်ကြတာဟု ဆိုပါသည်။ အမြော်အမြင်ကြီးလိုက်ကြတာ။

(လေး)

မြန်မာတွေက ဖော်ရွေတယ်။ အစွရေးက ညီညွတ်တယ်။ အညာသားတွေက ရိုးတယ်။ စကော့ဝီစကီက ကောင်းတယ်။ ဆွစ်ဘဏ်တွေက စိတ်ချရတယ်။ ပြင်သစ်တွေက လွတ်လပ်တယ်။ မန္တလေးသူတွေက ယဉ်ကျေးတယ် စသည်စသည်ဖြင့် ပုံရိပ်တွေ အများကြီးရှိပါသည်။ ပဲခူးငါးချဉ်၊ တိုက်ကြီး တံမြက်စည်း၊ တံတေးမာလကာ၊ ကလောဝိုင်း၊ မန္တလေးထိုးမုန့်၊ ပုသိမ်ဟာလဝါ၊ ပခုက္ကူထည် စသည် စသည်။

သည်ပုံရိပ်တွေရလာအောင် တစ်ဦးစီ တစ်ယောက်စီက ပါဝင်ထည့်သွင်းလာခဲ့ကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်ယောက်ကစ တစ်ရာမကောင်းရာက ပုံရိပ်ပျက်သွားသည့် လူမျိုးတွေ၊ ဒေသတွေ၊ ပစ္စည်းတွေ ကျွန်တော်တို့ရှေ့မှာ အများအပြားဖြစ်ပါသည်။ ခေတ်ကြီးက သူတို့ကို မသုံးတော့။ အသံကြားရုံနှင့် နှာခေါင်းရှုံ့နေပြီ။

အင်္ဂလိပ်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ နောက်ကျောကနေ ဓားနဲ့မထိုးဘူး

ဆိုသော ပုံရိပ်အတွက် ရွှေပြည်တော်မျှော်တိုင်းဝေးထဲက အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်
 ကလေး အက်ရှ်မှာ တာဝန်ရှိသလို၊ မွန်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ အကောက်
 မကြံဘူးဆိုသောပုံရိပ်အတွက် လဝန်းအိန်မှာ တာဝန်ရှိသလို၊ မုံရွာထည်တွေ၊
 ဝမ်းတွင်းထည်တွေ၊ အမရပူရထည်တွေ မညံ့ဘူးဆိုသော ပုံရိပ်အတွက်
 ရက်ကန်းတစ်စင်ချင်းမှာ တာဝန်ရှိသလို မြန်မာတွေဟာ ဘာဆိုသောပုံရိပ်
 အတွက် ကျွန်တော်တို့အားလုံးမှာ တာဝန်ရှိသည်။

တစ်ယောက်ချင်း၏ လုပ်ရပ်။

တစ်ယောက်ချင်း၏ စိတ်ဓာတ်။

တစ်ယောက်ချင်း၏ ကိုယ်ကျင့်တရား။

တစ်ယောက်ချင်း၏ ဉာဏ်ပညာ။

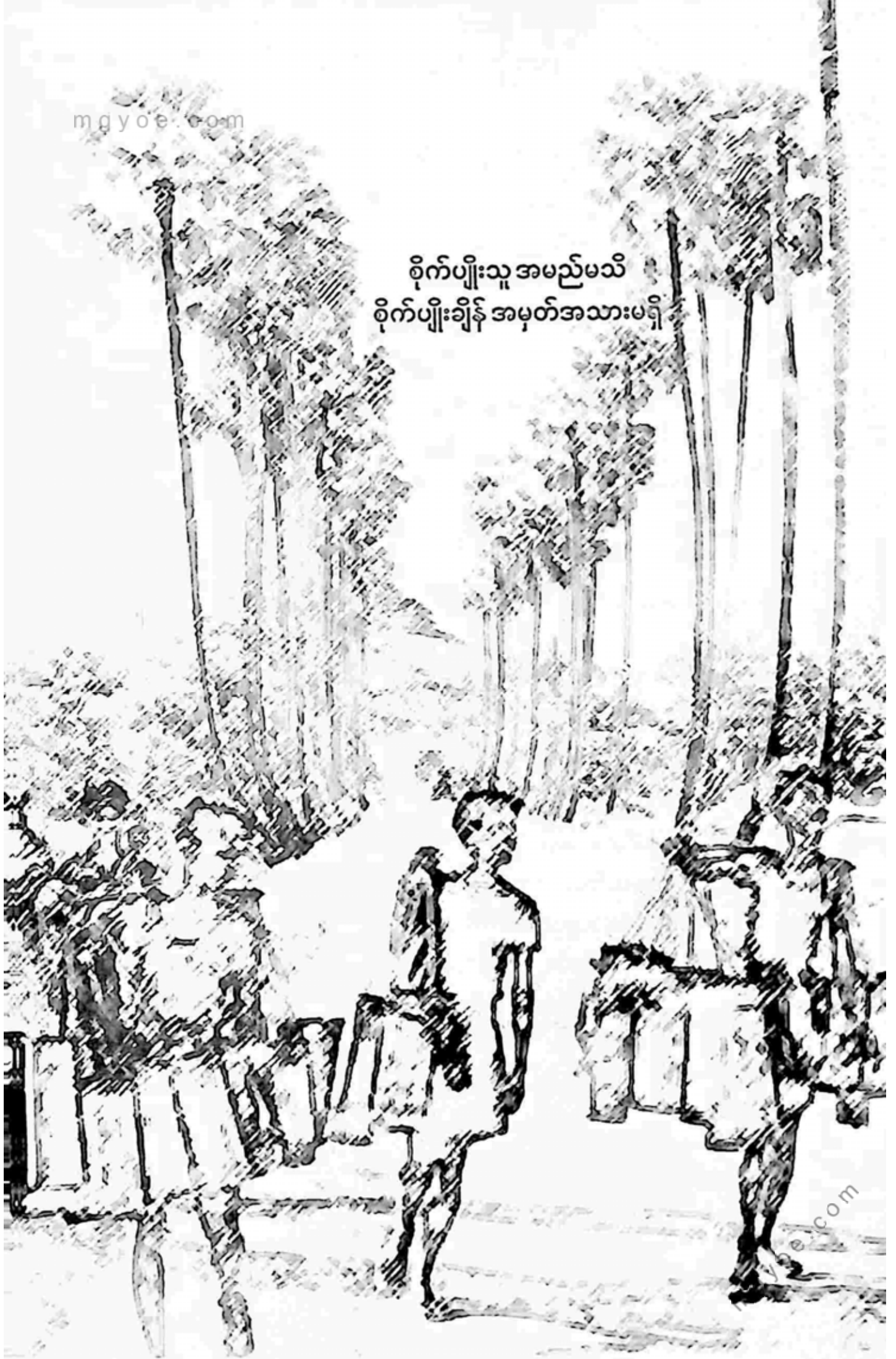
သမိုင်းအဆက်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းရမည့် နာမည်အဆိုအကောင်း

များ။

7 Day၊ ၂၈-၅-၂၀၀၉

စိုက်ပျိုးသူ အမည်မသိ
စိုက်ပျိုးချိန် အမှတ်အသားမရှိ

mgyc.com

mgyc.com

စိုက်ပျိုးသူ အမည်မသိစိုက်ပျိုးချိန် အမှတ်အသားမရှိ

(တစ်)

ကျွန်တော်တို့ တစ်နိုင်ငံလုံး သောကပရိဒေဝ အကြီးအကျယ် ရောက်ခဲ့ကြရသည့် ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ ၂ ရက်နေ့ နာဂစ် (Nargis) မုန်တိုင်းကြီးအပြီးမှာ ကျွန်တော့်ဇာတိ တောရွာကလေးသို့ ကျွန်တော် ပြန်ရောက်သွားပါသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်အတွင်းက သုံးခွဆိုသည့် ရွာကလေး။

ကွမ်းခြံကုန်းက ရန်ကုန်နှင့် မလှမ်းလှပါ။ တစ်နာရီသာသာလောက် ကားစီးသွားရုံနှင့် ကဗျာစာဆိုကြီး ဆရာမင်းသုဝဏ်၏ ဇာတိမြေကွမ်းခြံကုန်းသို့ ရောက်ပါသည်။ ကွမ်းခြံကုန်းနှင့် တစ်မိုင်လောက်အကွာမှာက ကျွန်တော့် ဇာတိ သုံးခွ။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်က သည်ရွာကလေးမှာ ခဏတာနေခဲ့ဖူးပါသည်။ မူလတန်းပြီးသည်အထိ ရွာကျောင်းမှာပဲ နေခဲ့ရပြီး အလယ်တန်းစာသင်နှစ် တချို့တစ်ဝက်ကို ကွမ်းခြံကုန်းမြို့မှာ တက်ရပါသည်။ သည်တော့ ရွာနှင့် မြို့ကြားက တစ်မိုင်သာသာလောက် လမ်းကလေးသည် ကျွန်တော်တို့ကျောင်းသွားဖော် လမ်းကလေးပေပဲပေါ့။

လမ်းက မြေလမ်းကလေးဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ကျောက်စရစ်ခဲကို ခပ်ကျဲကျဲပက်ကာ သဲကို ခပ်ပါးပါးဖြူးထားသဖြင့် လမ်းလျှောက်ဖြစ်အောင် တော့ ကောင်းပါသည်။ ဒီလမ်းကလေးအပေါ်မှာ သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ကျောင်းသွားကျောင်းပြန် လုပ်ကြရင်း ကျွန်တော် မမေ့နိုင်သည်က ထန်းပင်

ကလေးတွေပဲဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ် လွန်ခဲ့သည့် အနှစ် ၃၀၊ ၄၀ လောက်က သည်ထန်းပင်ကလေးတွေ မြေပြင်က ထွက်ပြုခါစဆိုတာကို ကျွန်တော် အမှတ်ရနေသည်။ သည်တုန်းကတော့ ကလေးတို့ဘာသာဘာဝ လမ်းဆေး ဝဲယာ၌ တန်းစီနေသည့် ထန်းပင်ပေါက်ကလေးတွေကို တုတ်ဖြင့် ရိုက်ကာ နှက်ကာ လက်ဖြင့် ဆိတ်ကာဆွကာဖြင့် အလေးအနက်မရှိ ဖြတ်သန်းခဲ့သည် ပဲဖြစ်ပါသည်။ နောက်တော့ ရန်ကုန်မြို့ကြီးကို ကျွန်တော် ရောက်သွားသည်။ ပညာသင်ရင်း လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရင်း ရဲဖန်ရဲခါ ဧည့်သည်သွား ဧည့်သည်လာ ရွာကို ရောက်သွားသည်ကလွဲ၍ ဘယ်တော့မှ ရွာကို ပြန်မရောက်ပါလေ တော့။

သို့ဖြင့် နာဂစ် (Nargis) အလွန် ရွာကို ပြန်ရောက်သွားစဉ်မှာတော့ အချိန်တော်တော်ကြီးကိုကြာသည်အထိ ကျွန်တော် 'တွေ' နေမိခဲ့ကာ ဘယ် သူ့ကိုမှန်းမသိ ဦးညွတ်အလေးပြုချင်၊ ဘယ်အရာကိုမှန်းမသိ မြတ်နိုးတန်ဖိုး ထားလိုသောစိတ်တွေ တစ်စုံစီမုံ ပေါ်လာခဲ့တာကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်ပါသည်။

ဒါကို ကွမ်းခြံကုန်းဆိုသော မြို့ကလေးနှင့် သုံးခွဆိုသည့် ရွာကလေး တစ်ရွာအကြားက ငယ်ဘဝလမ်းကလေးက လုပ်လိုက်ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

(နှစ်)

လမ်းကလေးကတော့ သည်လမ်းကလေးပဲဖြစ်ပါသည်။ ပိုလို့လည်း ကျယ်ပြန့်မလာ၊ ပိုလို့လည်း ရှည်လျားမသွား၊ ကတ္တရာတွေ ဘာတွေလည်း လောင်းမထားသေး။ သို့သော် တော်တော်ကို မာကြောသည့် ကျောက်လမ်း ကလေးတော့ ဖြစ်နေပါပြီ။ ကျွန်တော့်ကို ညှို့ယူလိုက်တာက သည်လမ်း ကလေး ဝဲယာက စီတန်းနေသည့် ထန်းပင်များ အရွက်ဖားဖားကြီးတွေ စိမ်းလို့။ ဘာကိုမှ မတုန်လှုပ်သည့် မျက်နှာထားနှင့် မားမားမတ်မတ်ရပ်နေ လိုက်ကြတာ ညီလို့၊ စီလို့။ ကျွန်တော်တို့ငယ်ငယ်က ငုံ့ကြည့်ခဲ့ရသော နှပ်ချေးတွဲလောင်း ထန်းပင်ကလေးတွေ မဟုတ်တော့။ ကျားကျားလျားလျား ဖားဖားကားကားနဲ့ မော့ကြည့်ရသည့် ထန်းပင်ကြီးတွေ ဖြစ်လို့နေပါပြီ။ ကျက်သရေရှိလိုက်တဲ့ လမ်းကလေး။

သည်ထန်းပင်တွေကို ဘယ်သူစိုက်ခဲ့ပါလိမ့်။ ကျွန်တော် မသိ။ ဘယ် အချိန်တုန်းက စိုက်ခဲ့တာလဲ။ ဒါလည်း ကျွန်တော် မသိ။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ပေါင်းတွေလည်းမသိ။ ကျွန်တော့်ရွာက လူတွေလည်း မသိ။ မည်သည့် နေ့ရက်၌ မည်သူက စိုက်ခဲ့ကြောင်း ကမ္ဘာ့မော်ကွန်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာ လည်းမရှိ။ ကျွန်တော်တို့ ကျေးဇူးရှင်တွေက ထင်သာမြင်သာ မရှိလိုက်တာ။

တကယ်တော့ မည်သူမည်ဝါမှန်း မသိနိုင်သည့် ကျေးဇူးရှင်တို့၏ ခြေရာလက်ရာတွေက အမိမြေကမ္ဘာပေါ်မှာ အနှံ့အပြားဖြစ်ပါသည်။ ကျိုက် မရောအဝင် လမ်းဘေးဝဲယာက စီတန်းနေသော ထန်းပင်တွေကို ဘယ်သူ စိုက်ခဲ့သလဲ။ ပင်းတယတောင်ခြေက ဧရာမညောင်ပင်ကြီးတွေကိုရော ဘယ် သူစိုက်ခဲ့သလဲ။ ကမ္ဘာ့ကျောက်စာမပါသည့် ရေတွင်းကလေးတွေ၊ ရေကန် ကလေးတွေ၊ မြေနီလမ်းကလေးတွေ၊ ချောင်းကူး မြောင်းကူးတံတားလေး တွေ၊ သမိုင်းခေတ်များအဆက်ဆက် ကိုယ်မှီတင်းနေထိုင်သည့် ကိုယ့်မြေ ကမ္ဘာ ပိုမိုသာယာပါစေသောဟူသည့် စိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် သူတို့ လုပ် ဆောင်ခဲ့ကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

ရုပ်ရှင်မင်းသား ဘရက်ပစ် (Brad Pitt) ကို ကျွန်တော်တို့ဆီက လူတော်တော်များများ သိကြပါသည်။ Seven Years in Tibet ဟူသော ရုပ်ရှင်ကား၊ Troy ဟူသော ရုပ်ရှင်ကားတို့မှာ သရုပ်ဆောင်ခဲ့သည့် မင်းသား ပဲဖြစ်ပါသည်။ သူက သူ့မော်တော်ကား၊ သူ့လေယာဉ်၊ သူ့ရေခဲသေတ္တာ၊ သူ့လေအေးပေးစက်က ထွက်နေသည့် ကာဗွန် CO₂ တို့ကြောင့် ကမ္ဘာ့အပူ ချိန် တိုးလာသည်မဖြစ်စေရန်ဟုဆိုကာ Future Forests ခေါ် အနာဂတ် သစ်တောများ ကုမ္ပဏီသို့ ဒေါ်လာတစ်သောင်း ထုတ်ပေးသည်။ ဘူတန် နိုင်ငံ ဟိမဝန္တာတောင်၌ သစ်ပင်များ စိုက်ပျိုးရန်။

တိုက်တန်းနစ်ဇာတ်ကားအပါအဝင် နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်ကားတို့၏ မင်းသား လီယိုနာဒိုဒီကာပရီယို (Leonardo Dicaprio) ကတော့ ဂျာမနီ နိုင်ငံ လိုက်ပဇစ်နားက သစ်တောကိုစိုက်ဖို့ ငွေတွေလှူသည်။ The Day After Tomorrow မင်းသမီး ဂျိတ်ဝီလင်းက အာဖရိကတိုက် မိုဇမ်ဘစ်နိုင်ငံ ၌ သစ်ပင်စိုက်ရန် ငွေထုတ်လှူသည်။

ကင်ညာနိုင်ငံ မစ္စဝင်ဂရီမာယက်တိုင် (Mrs Wangri Maathai)

က သစ်ပင်သုံးသန်း စိုက်ပျိုးပြီးနောက် ၂၀၀၄ အတွက် ငြိမ်းချမ်းရေးနိဘယ် ဆုကိုပင် အချီးမြှင့်ခံခဲ့ရသည်။ ဟိုးတစ်ခါ ပုဂံမြို့ကအပြန် ဘတ်စ်ကားပေါ် မှာ ဂျပန်အဖွဲ့နှင့် ဆုံရာမေးကြည့်တော့ သစ်ပင်လာစိုက်တာပါတဲ့။ ရှင် မတောင်မှာ စိုက်ပြီးပြန်လာတာတဲ့။ နှစ်စဉ်လာစိုက်ကြောင်း မှတ်တမ်းမှတ်ရာ တွေနဲ့။

ကမ္ဘာအရပ်ရပ်က ထွက်ထွက်သမျှသော ကာဗွန်ကိုစုပ်ကာ ကမ္ဘာ အပူချိန် လျော့ကျသွားဖို့ သစ်ပင်တွေ စိုက်နေကြတာ ကောင်းမှုပင်ဖြစ်၍ ကမ္ဘာ့ထိုးကြ၊ မော်ကွန်းတင်ကြမြဲပင်။

သို့သော် ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နှင့် သုံးခွကျေးရွာကြားက လမ်းဘေးဝဲယာ တစ်လျှောက်ရှိ ထန်းပင်ကလေးတွေကို စိုက်ပျိုးထားခဲ့သော အမည်မသိ သူတစ်ယောက် (သို့မဟုတ်) တစ်ယောက်ထက်ပိုသော လူတစ်စုကတော့ ဒီမျှအထိ စဉ်းစားချင်မှလည်း စဉ်းစားမိပါလိမ့်မည်။ အရိပ်ရတာပေါ့။ အေး တာပေါ့ စသည့်စိတ်ကူးမျိုးလောက်ပဲ ရှိချင်ရှိပါလိမ့်မည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီစိတ်ကလေးကပဲ ကမ္ဘာကို စိမ်းလန်းစေခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ သည်သို့ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာ ကိုယ့်ဝန်းကျင် သာယာပါစေဟု စိတ်ရှိ သူတွေ ကျွန်တော်တို့ဆီက ရွာတွေ၊ မြို့တွေမှာ ရှိတတ်ပါသည်။ သူတို့တွေ မှာ “ငါ ဘယ်သူကွ” ဟူသော လက်မောင်းသား ညှစ်ပြတာမျိုးမရှိ။ “ဘယ် တုန်းကပေါ့ကွာ” ဟူသော ပြကွဒိန်ကို ရွှေနားကွပ်တာမျိုးမရှိ။

ရိုးရိုးကလေးပါပဲ။

တကယ်တော့ သည်ရိုးရိုးကလေး စိတ်နေစိတ်ထားတွေ ကမ္ဘာ တစ်ပတ် ဆက်စပ်မိသွားဖို့ လိုပါသည်။

အခုကြည့်။ ကျွန်တော်တို့ရွာသို့ သွားရာလမ်းတစ်လျှောက်မှာ ထန်း ပင်ကလေးတွေ စိမ်းလို့။ ဘယ်တုန်းကမှန်းမသိသည့် ဘယ်သူဘယ်ဝါ မှတ်တမ်းမှတ်ရာမရှိသည့် ဘိုးဘွားအစဉ်အဆက်ကို ဦးညွှတ်ရင်း မြေကမ္ဘာ အနှံ့အပြားရှိ အမည်မဖော်လိုသည့် ကျေးဇူးရှင်များအား ကျွန်တော် ကျေးဇူး တင်နေမိပါသည်။ ။

mgyoe.com

အနာဂတ်ဝါကျများ

mgyc.com

mgyc.com

အနာဂတ်ဝါကျများ

(တစ်)

တစ်ခါက ဆယ်တန်းကျောင်းသူကလေးတစ်ယောက်ကို စာသင်ပေး ခဲ့ရစဉ် မြန်မာဝေါဟာရတို့ကို ဝါကျဖွဲ့သည့် သင်ခန်းစာလည်း ပါဝင်သဖြင့် နမူနာဝါကျတချို့ ကျွန်တော်က ပေးမိပါသည်။ ကျောင်းသူသမီးငယ်က ကျွန်တော်ပေးသည့် နမူနာဝါကျတို့ကို ဆရာ့ကို အားနာကြောက်ရွံ့သော ကြောင့်သာ လိုက်ရေးနေခဲ့ပုံရပြီး စိတ်တိုင်းမကျသည့်ဟန်ဖြင့် မျက်နှာ မကောင်းလှပါ။ ဒါကို ရိပ်စားမိသော ကျွန်တော်က “သမီး ဘာဖြစ်လို့လဲ” ဟူသောမေးခွန်းကို မေးဖြစ်ပါသည်။ ဒီတော့မှ သမီးငယ်ကလည်း ဖြေပါ သည်။

“ဆရာ့ဝါကျတွေ မှားတယ်ထင်လို့” ဟူသောအဖြေပဲဖြစ်ပါသည်။ “ဘာဖြစ်လို့လဲ” ဟု သူ့အမြင်ကို ဆက်မေးမိပါသည်။ သည်တော့ သူက ဆရာ့ဝါကျတွေက “သည်” နဲ့ မစလို့ဟူ၏။ ဥပမာ...

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းသည် အာဇာနည်ဖြစ်သည်။ မြတ်စွာဘုရား သည် ဇေတဝန်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးသည်။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းသည်

mgvpe.com မျိုးချစ်စာဆိုကြီးဖြစ်သည်။

အစရှိသည့် ဝါကျပုံစံများ။ သို့ဖြင့် ကျောင်းသူသမီးငယ်က စကား ပြော၍ အရှိန်ရလာသောအခါ 'သည်' နှင့်မစသော ဝါကျတို့သည် မှားကြောင်း တစ်ခါက ဆရာမတစ်ဦးက သင်ခဲ့ဖူးပုံပါ ဝန်ခံလာပါသည်။ ကျွန်တော် ခေါင်းနပန်း ကြီးသွားမိပါသည်။ အန္တရာယ်များလိုက်တာ။

မြစ်ရေကြီးမည့်သတင်းကြောင့် တစ်မြို့လုံး ဈေးကွက်များသွားသည်။ မိုးကျသည်နှင့် လယ်သမားတို့ လယ်တောဆင်းကြသည်။ ခေတ်မီသူတိုင်း ပင်လယ်ငါး စားကြသည်။

စသည်ဖြင့် ဝါကျအမျိုးမျိုးကို ကလေးက မှားသည်ဟု ထင်နေခြင်း ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော် အချိန်တော်တော်ယူကာ စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး နမူနာဝါကျအမျိုးမျိုးဖြင့် သက်သေပြတော့မှ လက်ခံသွားပုံရပါသည်။

(နှစ်)

ကျွန်တော်နှင့် စာပေဟောပြောပွဲ အတူတူသွားဖူးသည့် စာရေးဆရာကြီးများထဲတွင် ဆရာအောင်သင်းလည်း ပါဝင်ပါသည်။ ဆရာက ပညာအကြောင်းကို မကြာခဏပြောတတ်သော စာရေးဆရာကြီးဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါမှာတော့ ဆရာက အရပ်လေးမျက်နှာ သင်ကြားပုံအကြောင်းကို ဟာသနှော၍ ဟောပါသည်။ နေထွက်ရာအရပ်သည် အရှေ့၊ နေဝင်ရာအရပ်သည် အနောက်၊ လက်ယာဘက်သည် တောင်၊ လက်ဝဲဘက်သည် မြောက် စသည်ဖြင့် မသင်ကြားဘဲ ကျောင်းသား၏အိမ်ကို အခြေခံကာ ရေတွင်းရှိတဲ့ဘက်က အရှေ့၊ ကုက္ကိုပင်ကြီးရှိတဲ့ဘက်က အနောက်၊ အုန်းပင်ရှိတဲ့ဘက်က မြောက် စသည်ဖြင့် ကလေးကို သင်ကြားထားခဲ့လျှင် လူ့လောကတစ်နေရာ၌ ထိုကလေးအား အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် သိပါသလားဟု မေးခဲ့လျှင် ကလေးက အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် သိလိုလျှင် အိမ်လိုက်ခဲ့ဟု ခေါ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဆရာက ပြောပါသည်။ စင်စစ် ဆရာက တပည့်ကို ဘယ်နေရာမှ ချထားချထား အရပ်လေးမျက်နှာ ခွဲတတ်သည့် ကျယ်ပြန့်သောပညာကို ပေးရမှာဖြစ်ကြောင်း ဆရာက စေတနာစကားဆိုပါသည်။

(သုံး)

စာပေဟောပြောပွဲ စင်မြင့်တွေပေါ်မှာ နောက်တစ်ခါ ဆုံရတတ်သူက ကာတွန်းအော်ပီကျယ်ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါတွင် သူက ပညာအကြောင်းကိုပဲ ပြောပါသည်။

တစ်နေ့ ကိုအော်ပီကျယ်က သူ့သားတော်မောင်၏ စာစီစာကုံးလက်ရာကို အသာယူကြည့်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ကျွန်တော်အကြောင်း စာစီစာကုံး။ သူ့သားက ကျွန်တော်၏ဖခင်မှာ ဦးဘဖြစ်ပါသည်ဟု ရေးထားသည်မှစကာ ကာတွန်းဆရာ ဘဝင်မကျ။ အော်ပီကျယ်ဟူသော အမည်ကို ရေးလျှင်လည်း ရေး၊ သို့မဟုတ် အမည်ရင်း ဦးဝင်းနိုင်ဟူသောအမည်ကို သုံးလိုလည်း သုံး။ ဦးဘကတော့ ဘယ်လိုမှမဖြစ်သင့်ကြောင်း ဆွေးနွေးရသည်ဟုဆိုပါသည်။ ကာတွန်းဆရာက ကာတွန်းဆန်စွာပင် ကလိပါသည်။ ဦးဘနဲ့အိမ်က အမျိုးသမီးနဲ့များ ပတ်သက်ဖူးခဲ့လေသလားဟူသည့် ကလိတိတိစကားပင်ဖြစ်ပါသည်။

တကယ်တမ်းအားဖြင့် သည်အဖြစ်အပျက်လေးတွေကို သာမန်ဟု သဘောထားလိုက်လျှင်လည်း သာမန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ရယ်စရာ မောစရာ မျှသာဟုဆိုတော့လည်း ရယ်စရာ မောစရာမျှသာပဲပေါ့။ သို့သော် ဆရာအောင်သင်း ပြောဖူးသည့်အတိုင်း ရယ်စရာနောက်က မောစရာတွေက ကပ်ပါလာမြဲဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော်တို့ သတိချပ်သင့်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ခေတ်က ပညာခေတ်ဖြစ်ပါသည်။

Education For All အားလုံးအတွက် ပညာဟူသောအသံ၊ Learning Society ထာဝစဉ်သင်ကြားနေသည့် လူ့အဖွဲ့အစည်းဟူသော အသံ၊ Knowledge Age ပညာခေတ်ဟူသောအသံ၊ Knowledge Society ပညာလူ့အဖွဲ့အစည်းဟူသောအသံတို့ ကျက်ကျက်ညံ့နေသောခတ်ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ပညာ၏အရေးကြီးပုံတို့ကို ပိုမိုသိနားလည်လာကြကာ တကယ့်ပညာကသာ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အမြင့်သို့ ဆွဲတင်နိုင်ကြောင်း နားလည်သဘောပေါက်လာသောကာလလည်းဖြစ်ပါသည်။

ဝါကျဆိုတာ 'သည်' နှင့် မစရင် မှားတယ်ဟူသော အယူအဆက အမျိုးမျိုးအထွေထွေသော အသွင်ကွဲဝါကျများကို ကလေးတို့ မတည်

ဆောက်ရဲအောင် ဟန်လိုက်သလို ဖြစ်သွားပါသည်။ Creation ခေါ် တီထွင် ဖန်တီးနိုင်စွမ်းကို သတ်လိုက်ခြင်းဟု ယူဆပါသည်။

အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်ကို မိမိအိမ်ထဲမှာ ဘယ်တော့မှ မမှားအောင် သင်ထားပုံမျိုးကျတော့ မြင်ကွင်းကျဉ်းနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ Scope ကျဉ်းကျဉ်းကလေးထဲကနေ ကြည့်ခိုင်းခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဖခင် အမည်မှန်သမျှ ဦးဘအဖြစ်မျိုးကတော့ ပုံသေကားကျ ပညာရေးသဘော ထားပဲဖြစ်ပါသည်။ Stereo Type ။ စက်ရုံတစ်ရုံထဲက ထွက်လာသည့် ပစ္စည်းတွေလို အဆင်အသွေး အတွေးအမြင် အယူအဆ တစ်ထပ်တည်း။

တကယ်တော့ ပညာအပေါ်တွင်ထားသည့် ကျွန်တော်တို့၏ စိတ်နေ စိတ်ထားတွေက အလျင်အမြန်ဆုံး ပြောင်းလဲပစ်ရမည့်အရာပင် ဖြစ်ပါ သည်။ ကလေးတို့၏ တီထွင်ဖန်ဆင်းလိုသော စိတ်တွေကို ကျွန်တော်တို့ ပိတ်ဆို့ထားသင့်။ ဝါကျအမျိုးမျိုး အထွေထွေ ရေးချကြပါစေ။ လောကကို အကျယ်အပြန့် ကြည့်ရှုတတ်ရန်လည်း ကျွန်တော်တို့က ဆွဲခေါ်သွားသင့် ကြပါ၏။ ကမ္ဘာကြီး၏ ဘယ်နေရာကိုရောက်ရောက် အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် ခွဲခြားသိပါစေ။ ပုံသေကားကျ Stereo Type နှင့် ဆန့် ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကိုယ်ပိုင်အမှတ်အသား Identity လည်း တောက်ပခွင့် ရှိသင့်ပါသည်။ ကိုယ့်ဖေဖေနာမည်ကိုယ်ရေး၊ ကိုယ့်မေမေနာမည် ကိုယ်ရေး၊ ကိုယ့်နာမည် ကိုယ်ရေး၊ ဘေးလူနှင့် တူစရာမလို။

သည်သဘောထားတွေက ပညာရေးနှင့် ဆက်စပ်နေသမျှ လူတိုင်း လူတိုင်း၏စိတ်ထဲမှာ အမြစ်တွယ်နေသင့်သော စိတ်ထားတွေပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ကလေးတွေ လင်းသွားဝင်းသွားအောင်၊ လွတ်လပ်ကျယ်ပြန့် မီးခိုးမဆုံး မိုးမဆုံးဖြစ်သွားအောင်၊ ကိုယ့်မူကိုယ်ဟန်နဲ့ ကြည့်ကောင်း ရှု ကောင်းဖြစ်သွားအောင် ကျွန်တော်တို့ကပဲ လုပ်ဆောင်ပေးရမှာဖြစ်ပါသည်။

ကလေးတို့၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းများကို ဆွဲအောင် တွန့်အောင် လုပ်မိ ခြင်းသည် အနာဂတ်ကို ဆွဲသွား တွန့်သွားစေတတ်ပါသည်။ ဝိုင်းဝန်း ပျိုးထောင်ကြဖို့က ကျွန်တော်တို့အားလုံး၏ကိစ္စ။ ။

7 Day၊ ၇-၅-၂၀၀၉

mgvoo.com

THE DAY THE EARTH STOOD STILL

ဤကမ္ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသည်

mgvoo.com

mgyc.com

mgyc.com

ဤကမ္ဘာကို ကျွန်ုပ်တို့ ဖျက်ဆီးခဲ့ကြသည်

(တစ်)

ယခုရက်ပိုင်းများအတွင်း ကျွန်တော့်ကို အဆွဲဆောင်ဆုံး သတင်းက ကမ္ဘာသစ်ရှာသည်ဆိုသော သတင်းပဲဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၆ ရက်က ကက်ပလာ (Kepler) အမည်ရှိ ဒေါ်လာသန်း ၆၀၀ တန် အာကာသယာဉ်ကို လွှတ်တင်လိုက်ကာ ကမ္ဘာသစ်ရှာပြီဆိုသည့်သတင်းပဲ ဖြစ်ပါသည်။ နာဆာက စီစဉ်ဆောင်ရွက်သည့် သုတေသနလုပ်ငန်း Nasa's new hunt for another Earth ဟု ခေါင်းစဉ်ပေးထားသည့်လုပ်ငန်း။

အိုးအိမ်အဟောင်းကို စိတ်ပျက်သူတို့က အိုးသစ်အိမ်သစ် ထူထောင် ကြ၏။ မိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းများကို ငြီးငွေ့သူတို့က မိတ်ဆွေသစ်ရှာကြ ၏။ ဈေးကွက်အဟောင်းက လေးလံထိုင်းမှိုင်းလာသောအခါ ဈေးကွက်သစ် ကို ရှာကြ၏။ မြို့သစ်၊ ရွာသစ်၊ ဂိတအသစ်၊ ပန်းချီအသစ်၊ ဒီဇိုင်းအသစ် စသည် စသည်များ။

ယခု ကမ္ဘာသစ်ကို ရှာကြပြီဟု ဆိုချေသောအခါ ကျွန်တော်တို့ နေ ထိုင်ကြရာ ဟောသည့် ကမ္ဘာအဟောင်းကို လူသားတို့ စိတ်ကုန်စပြုလာ၊

စိုးရိမ်ထိတ်လန့်စပြုလာခြင်း၏ လက္ခဏာတစ်ရပ်ဟု ကျွန်တော် ခံစားမိပါသည်။

ပျက်တော့မည့်ကမ္ဘာ သို့မဟုတ် ပျက်နေသောကမ္ဘာကနေ ဘယ်ကမ္ဘာ၊ ဘယ်နေရာကို ကျွန်တော်တို့ လွတ်အောင် ပြေးကြမလဲ။ ကမ္ဘာပျက်အောင် ဘယ်သူတွေက လုပ်နေကြတာလဲ။ ပြန်ပြီးပြုပြင်၊ ပြန်ပြီးစောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းလို့ကော မရနိုင်တော့ဘူးလား။ မေးခွန်းတွေကတော့ အများကြီးပဲ ဖြစ်ပါသည်။

(နှစ်)

ကျွန်တော်တို့၏ ဝါကျင်ကျင် ဂန္ထဝင်စာရွက်အဟောင်းများပေါ်တွင် ကား မီးဖျက်သောကမ္ဘာ၊ ရေဖျက်သောကမ္ဘာ၊ လေဖျက်သောကမ္ဘာ စသည်ဖြင့် ကမ္ဘာပျက်ပုံကို အမျိုးအစားခွဲထားသည်။

နေ ၇ စင်းထွက်ပေါ်လာကာ မြေကြီးမှနေ၍ ပထမဈာန်သုံးဘုံတိုင်အောင် မုန်ညင်းလုံးမျှပင် အကြွင်းအကျန်မရှိဘဲ လောင်ကျွမ်းပျက်စီးသွားမည့်ကမ္ဘာဆိုပါကလား။ မီးကြောင့်တဲ့။

ဒုတိယဈာန်သုံးဘုံတိုင်သည်အထိ ဆားခဲကို ရေတွင်ချ၍ ကြေသွားသကဲ့သို့ ကြေပျက်သွားမည့်ကမ္ဘာက ရေကြောင့်တဲ့။

တတိယဈာန် သုံးဘုံတိုင်သည်အထိ စကြဝဠာကုဋေတစ်သိန်းလုံး မှုန်မှုန်ညက်ညက် ကြေပျက်သည်အထိ ပျက်စီးသွားမည့် ကမ္ဘာကတော့ လေကြောင့် ပျက်မည့်ကမ္ဘာတဲ့။

အင်္ဂလန်နိုင်ငံတောင်ပိုင်း ဆပ်ဆက်တက္ကသိုလ်က ရောဘတ်စမစ်ကတော့ ကမ္ဘာပျက်ဖို့ နှစ်သန်းပေါင်း ၇၆၀၀ လိုသေးသည်ဟု ဆိုပါသည်။ နေဆွဲအားထဲသို့ ကမ္ဘာကြီး ဝင်ရောက်သွားပြီးနောက် ပေါက်ကွဲသွားမည် ဖြစ်ကြောင်းလည်း နက္ခတ္တဗေဒ၊ ရူပဗေဒပညာရှင်တို့က တွက်ချက်နေကြပါသည်။

သန်းနှင့်ချီသော နှစ်များကြောင့် ကာလအခွန်ဝေးလွန်း ကွာလွန်းလှပေရာ မပူပင်တတ်သူတို့က မပူပင်ချင်ဘူးပဲဆိုပါတော့။ အခုကိုပဲ ကမ္ဘာက ပျက်စပြုနေခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

(သုံး)

ခရမ်းလွန်နေ့ဦးတဲ့။ အမည်က ကဗျာဆန်သလောက် ကြောက်မက် ဖွယ်အရိပ်ကြီးက ကမ္ဘာကို မိုးထား၏။ လူတို့ရှိကြသည့် တောမီးက ထွက် သော အခိုးအငွေ့များ၊ နျူကလီးယားစမ်းသပ်ဖောက်ခွဲမှုမှ ထွက်လာသည့် အငွေ့များ၊ လေယာဉ်တို့၊ ကားတို့၊ စက်ရုံ၊ အလုပ်ရုံတို့လို နေရာပေါင်းစုံ က ထွက်လာသည့်အငွေ့များထဲတွင် ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်တွေ၊ နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်တွေပါ၏။ သည်ဓာတ်ငွေ့တွေက ကမ္ဘာအိုဇုန်းလွှာကို ဖျက်ဆီး၏။

ကမ္ဘာမြေမျက်နှာပြင် အထက် ၁၀ မိုင်ဝန်းကျင်တွင် ကမ္ဘာကို ဝန်းရံ ကာကွယ်ထားသည့် အိုဇုန်းအလွှာ (အောက်ဆီဂျင်အက်တမ် ၃ ခု + အိုဇုန်း ဓာတ်ငွေ့)သည် ပေါက်သည့်နေရာ၌ ပေါက်ကာ၊ ပါးသည့်နေရာက ပါးလွှာ လာ၏။ ကမ္ဘာသို့ တိုက်ရိုက်ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည့် နေရောင်နှင့် အတူ ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည်ကို ကျွန်တော်တို့ တားမထားနိုင်တော့။ မှန်လုံ အိမ်အာနိသင်ဟု အမည်ပေးထားသည့် ကမ္ဘာကြီး အမြဲတမ်းပူနွေးနေသည့် အရသာကို ကျွန်တော်တို့ ခံစားကြရ၏။ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက်ကို ပင်လယ်ကလည်း နိုင်အောင် မစုပ်ယူနိုင်တော့။ ပြုန်းနေသည့် သစ်တော တွေကလည်း မစုပ်ယူနိုင်ပြန်။ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက် တစ်နှစ်တွင် ဘီလီယံ ၇ တန်လောက် ထွက်နေသည့် ကမ္ဘာ၌ ဘီလီယံ ၃ တန်လောက်သာ စုပ်နိုင်သော ပင်လယ်နှင့် သစ်တောတို့က လက်မှိုင်ချကြရပြီ။

Green house effect ခေါ် မှန်လုံအိမ်အာနိသင်ဖြင့် အပူရှိန်တက်နေ သည့် ကမ္ဘာ၌ ရေခဲတောင်တွေ အရည်ပျော်၊ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာတွေ ရေလျှံ၊ ရေကြီး၊ ရေလွှမ်း၊ မှန်တိုင်းတိုက်၊ မိုးခေါင်၊ ရာသီပျက်၊ သီးနှံပြုန်း အားလုံး သော ဘေးဒုက္ခတွေက ကျွန်တော်တို့အတွက်ဖြစ်ပါ၏။ နိုက်ထရိုဂျင် အောက်ဆိုက်၊ ကာဗွန်ဒိုင်အောက်ဆိုက် တိုးအောင်လုပ်တာ ကျွန်တော်တို့။ အိုဇုန်းလွှာပေါက်အောင်လုပ်တာ ကျွန်တော်တို့။ သစ်တောတွေကို ပြုန်း အောင်လုပ်တာ ကျွန်တော်တို့။ အခုပူသောကမ္ဘာကို စိတ်ပျက်နေသည်ဆိုတာ ကလည်း ကျွန်တော်တို့။

အက်ဆစ်မိုးဆိုသည်ကလည်း တဝေါဝေါရွာသွန်းရန် အသင့်အနေ

အထား။ ရှာလကာရည်ထက် နှစ်ဆပြင်းသော အက်ဆစ်မိုးတဲ့။ ယာဉ်ရထားများ ကျောက်မီးသွေးလောင်စာများ၊ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းလောင်စာများမှ ထွက်လာသည့် ဆာလဖာဒိုင်အောက်ဆိုက်နှင့် နိုက်ထရိုဂျင်အောက်ဆိုက်များကြောင့် မိုးက အသန့်မရွာတော့။ အက်ဆစ်မိုး၊ ပိုတက်စီယမ်ပါသော မိုး၊ အလူမီနီယမ်ပါသောမိုး၊ သစ်ပင်၊ သစ်တော၊ ချောင်းမြောင်း၊ သားငါးအားလုံးကို အဆိပ်သင့်မည့်မိုး။ သည်မသန့်သောမိုးတွေရွာအောင် လုပ်ခဲ့တာလည်း ကျွန်တော်တို့။

နျူကလီးယားဆောင်း၊ ရေခဲမှတ်၏အောက်သို့ ရောက်သည်အထိ အေးခဲနေမည့်ဆောင်း။ နျူကလီးယား စမ်းသပ်ဖောက်ခွဲမှုကြီးများ၏ နောက်တော်ပါးကနေ ဖဝါးခြေထပ်ကပ်ပြီး လိုက်ပါလာမည့်ဆောင်းတဲ့။ သက်ရှိသတ္တဝါတွေ၊ အပင်တွေ ဘယ်လိုမှ အသက်မရှင်နိုင်သည့်ဆောင်း။ သည်နျူကလီးယားဆောင်းကိုလည်း ကျွန်တော်တို့တွေကပဲ ပုံဖော်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

The Strait Time သတင်းစာတစ်နေရာ၌ အောက်ဆီဂျင်ဘား (Oxygen Bar) ဟူသည့် သတင်းတိုကလေးတစ်ပုဒ် ဖတ်ဖူးခဲ့ပါသည်။ လေထုမသန့်တော့သော ကမ္ဘာ၌ အောက်ဆီဂျင်က ၂၁ ရာခိုင်နှုန်းသာရှိရာ အောက်ဆီဂျင်သန့်သန့် ပြည့်ပြည့်ဝဝကို ထိုဘားများ၌ ဓာတ်ငွေ့ပိုက်ဖြင့် တစ်မိနစ်ကို စင်ကာပူဒေါ်လာ တစ်ဒေါ်လာနှုန်းဖြင့် ရှူနိုင်ကြောင်း သတင်းကလေးဖြစ်ပြီး အဆိုတော် ဘရစ်တနီစပီးယား၊ ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဂျူလီယာ ရောဘတ်တို့ သွားရှုလေ့ရှိသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ဪ... အသက်ရှူဖို့တောင် ရှေ့လျှောက် ခက်ခဲတော့မည် ကမ္ဘာလား။

(လေး)

တကယ်တော့ ကမ္ဘာကို နေချင်စရာ မကောင်းတော့အောင်၊ ပျက်စီးယိုယွင်းအောင် လုပ်ခဲ့တာက ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်ပဲဖြစ်ပါသည်။ မုန်တိုင်းကြီးတွေ၊ မဟာရေလျှံရေလွှမ်းမှုကြီးတွေ၊ ငလျင်တွေ၊ မီးတောင်ပေါက်ကွဲသံတွေ။

တစ်ခါက အမေရိကန် ဒုတိယသမ္မတလောင်း အယ်လ်ဂိုး (Albet

Arnold Gore) ၏ An Inconvenient Truth စာအုပ်ကို လှန်လှော့ခွင့် ရခဲ့ရာ ရေကြီးမှုဖြစ်လျှင် ပင်လယ်ရေပြင်အောက်ရောက်သွားနိုင်သည့် ဒေသ များကို ပြထားရာ မဖွံ့ဖြိုးသောနိုင်ငံတွေက အများစုဖြစ်ပါသည်။

ဒါကြောင့်လည်း ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သဘာဝ သစ်တော ရေးရာဝန်ကြီး မစ္စတာ ရာမန်ခန်းက လူဦးရေ သန်း ၁၅၀ ရှိသော သူ့နိုင်ငံ၌ သန်း ၃၀ သော သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ဆိုင်ရာ ဒုက္ခသည်များသည် ဖွံ့ဖြိုး ပြီး နိုင်ငံကြီးများကြောင့် ဒုက္ခဖြစ်ရခြင်းဟုဆိုကာ လျော်ကြေးပေးကြဖို့ တောင်းနေခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ကမ္ဘာ့ရာသီဥတု သဘာဝအနေအထား ပြောင်းလဲရတာ ဖွံ့ဖြိုးသောနိုင်ငံများကြောင့်ဟူသော စွပ်စွဲချက်။

ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် အကြမ်းအားဖြင့်ကတော့ ကမ္ဘာကိုပျက်အောင် အပြင်က လာဖျက်ခြင်းမဟုတ်တာကတော့ သေချာပါသည်။ ကမ္ဘာသူ၊ ကမ္ဘာ သား ကျွန်တော်တို့ကိုယ်တိုင်က ဖျက်နေခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။

(ငါး)

ကျွန်တော့်တွင် ကမ္ဘာကျော်မင်းသား ကီနူးရိပ် (Keanu Reeves) ၏ ရုပ်ရှင်တစ်ကားရှိပါသည်။ The Day the Earth Stood still ဟူသည့် ဇာတ်ကား။ ပျက်စီးယိုယွင်းလုနီးနီး ကမ္ဘာမှ လူမှတစ်ပါး သတ္တဝါမှန်သမျှ ကို တခြားဂြိုဟ်က လာရောက်ကယ်ထုတ်သည့်ဇာတ်ကား။ ကယ်တင်ပြီး နောက် ကမ္ဘာကို ဖောက်ခွဲထားရစ်ခဲ့မည့်အစီအစဉ်။ ကမ္ဘာကို နေချင့်စဖွယ် ဖြစ်အောင် ပြန်လည်ပြုပြင်ပါမည်ဟူသော လူသားတို့၏ကတိဖြင့် အဆုံး သတ်ထားသည့် ဇာတ်ကား။

ကျွန်တော် သိပ်သဘောကျသွားမိသည်။ လူသည် ကမ္ဘာကြီးကနေ ထွက်ပြေးပြီး တခြားဂြိုဟ်မှ သွားနေလို့မရဟူသည့် ကိုအော်ပီကျယ်၏ ကာတွန်းထဲကအတိုင်း ကျွန်တော်တို့သည် ကမ္ဘာကနေ စွန့်ခွာသွားလို့မရပါ။ ထို့ကြောင့် ပြန်လည်လတ်ဆတ်၊ ပြန်လည်လန်းဆန်း၊ ပြန်လည်သန့်စင် သော ကမ္ဘာဖြစ်အောင် ကျွန်တော်တို့လူသားတွေကပဲ ပြန်လုပ်ကြရမှာဖြစ် ပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်...